

შირაკი

SHIRAKI

www.open.ge

გამოცემის 1937 წლიდან

დაედგინა საქართველოს მემკვიდრეობის მინისტრის ბრძანებით

№13 (9.678)

18 - 25 აპრილი 2015 წელი

ფასი: 50 თეთრი

ყოველკვირული გამოცემა

„რა ენა ზახდეს, პრიც დაეცეს“...

14 აპრილი ქართული ენის დღეა. 1978 წელს ქართველმა საზოგადოებამ კიდევ ერთხელ დაიცვა სახელმწიფო ენა და გადაარჩინა ჩვენი ერი გარუსებას, თუმცა, ენას დღეს სხვაგვარად უჭირს. ის ბარბაროზმებითა და ნაგვიანებული უცხოური სიტყვები ანაცვლებს ქართულს. ახალგაზრდობა შეცდომით საუბრობს და ხშირად ამაში გარკვეულ, სამსუხაროდ, უარყოფით როლს შედის საშუალებებიც ასრულებენ. მიხეილ ჯავახიშვილის ეს წერილი დღესაც აქტუალურია. მიუხედავად იმისა, რომ ქართული ენა სახელმწიფო ენაა, პრობლემა ისევ დგას. ხშირად გაიგონებს კაცი „იმენას“, „დაჟე“, „სპირკა“ და ა. შ. ვერ იქნა და რუსულიდან შემოტანილი გაყარგონებული ბარბაროზები ვერ მოვიცილებთ. ეს დიდი პრობლემაა... ამ პრობლემას ახლა ინგლისურენოვანი სიტყვებიც დაემატა და ნაგვიანდება ჩვენი მშობლიური ენა...

უცნაურ დროში ვცხოვრობთ. პარადოქსია, რადგან, ერთი მხრივ, მშობლიურ ენას სკოლებში კარგი სახელმძღვანელოებით ასწავლიან, ყურადღება ექცევა პრაქტიკულ გრამატიკას, მართლწერის საკითხებს, მერე მისაღებ გამოცდებზეც საკმაოდ მაღალი მოთხოვნები ამ მხრივ, უმაღლეს სასწავლებლებშიც ინსტრუქტორები აკადემიური წერა თუ სტილისტიკა, მაგრამ საშველი მაინც არ დაგვატყდა. რატომ? - ვზრდით უნივერსიტეტის თაობას, რომლის ცოდნა მხოლოდ ინფორმაციულია, შესაბამისად - ზედპირული, არც სიღრმე და არც ფიქრის ანარეკლი ჩანს. ახალგაზრდები თუ სწავლობენ, მხოლოდ გამოცდამდე მოაქვთ ცოდნა და ცხოვრებაში გამართულ ქართული საუბრის სურვილი

არა აქვთ, ვერც უფროსი თაობისგან იღებენ პიროვნულ მაგალითს და ასე ჯადოსნურ წრეში ვტრიალებთ. წერა და აზროვნება ერთი მთლიანი პროცესია, ლოგიკა კი დიდი ხანია, აღარ გვაქვს არაფერში, ამის ნათელი მაგალითია „ანუს“ ასე ხშირად და უკონტექსტოდ გამოყენება, ვითომ ლოგიკას მიყვებით, რაღაცას ვუხსნით ერთმანეთს და ვაზუსტებთ ჩვენს ნათქვამს. ერთი უცხოელი, რომელიც რვა თვე ცხოვრობდა თბილისში, მეკითხება: რას ნიშნავს სიტყვა „რა“? ქართველები რასაც ამბობთ, ბოლოში ამ „რას“ უმატებთ: დავიღალე რა, ძაან მაგარი იყო რა...

აი, ასე „გავიბანძეთ“ თავი და ასე გადავგვარდით, გავლატაკდით... კარგი მოქართულე დიდი იშვიათობა გახდა! ზინაიდა კვერენჩილაძისა და გურამ სალარიძის მსგავსი ქართული ზეპირმეტყველება უკვე საოცნებო წარსულად გვექცა. შემაშფოთებელია ისიც, რომ უნივერსიტეტების სტუდენტთა უმრავლესობას არა აქვს საყვარელი ლექსი, უბრალოდ, სკოლაში სწავლის 12 წლის განმავლობაში ერთი ლექსიც კი არ თუ ვერ ისწავლა ზეპირად! აი, რა მოაქვს არასწორად წარმართულ სასწავლო პოლიტიკას. არ შეიძლება სკოლა აქცენტირებული და ორიენტირებული იყოს მისაღები გამოცდების პროგრამებზე, რადგანაც ეროვნულ გამოცდებს სხვა ფუნქცია და მიზანი აქვს. სიტყვილია, ბარათაშვილის, ვაჟას, გალაკტიონის... ერთი ლექსი მაინც არ იცოდეს ქართველმა! ჩვენს ქვეყანაში ყველაფერზე საუბრობდნენ, წიგნიერების გარდა: „კარგად გავერთეთ, კარგი დრო ვატარეთ“ - მეტს ვერაფერს გაიგონებთ ეკრანიდან თუ რადიოდან. უფრო

მეტცი, ერთხელ ექსპრეზიდენტს წამოსცდა ის, რაც მისი პიროვნების არსს შეადგენდა (მეტყველება ხომ მოსაუბრის ცნობიერისა და არაცნობიერის რეპრეზენტაციაა!), ბანაკში მყოფ ახალგაზრდობას მეტი კითხვის, ცოდნისა და განათლებისკენ კი არ მოუწოდებდა, არამედ ურჩია: აგერ ბურჭებში გაერთეთო. გაითობასა და დროსტარებას გადაყოლილი ერისგან უკეთეს შედეგებს ვერ მივიღებთ. რუსთაველის ქვეყანა წიგნიერების დონით მსოფლიოში ბოლოდან მეცხრე ადგილზეა. საბოლოოდ, ჩვენი სწოების, პროვინციული ზმისა და ბევრი სხვა უბედურების სათავეც ხომ გაუნათლებლობაშია. ამიტომაც, გამოსავალი, უპირველესად, განათლების რეორგანიზაციაში უნდა ვეძებოთ და არა - პატრიოტულ ბანაკებში! როცა საზოგადოებრივი მოთხოვნა იქნება მწვავე და შეუვალნი, როცა მხოლოდ პატიოსანი, ერუდირებული და კომპეტენტური ადამიანების დრო დადგება, როცა დაფასდება ღირსება და სამართლიანობა, მაშინ, მხოლოდ მაშინ გვეშველება და აღარც პრიორიტეტები აგვერევა ერთმანეთში.

ისევ ქართული ენის შესახებ

ჭირი დაუმაღალი სჯობიაო. ეს ჭირიც ჩვენი ძველი ნაცნობია, თითქმის ნაჩვევი და გამინაურებული. ქართული ენის ამღვრევისა და დამახინჯების შესახებ მოგახსენებთ. ეს საგანი გაცვეთილი და თავმოსაბურბებელია, მაგრამ ჩვენი დანარჩენი ჭირ-ვარამნი და სატკივარნიც დაძველდნენ. ყველას ბავშვობიდანვე გვახსოვს ამ საგანზე ჩივილი და ზრუნ-

ვა, მაგრამ ჩვენი დასწავლული ქართული ენა ფეხზე წამოდგომისა და დანმენდის მაგიერ უარესად დაავადდა და ატალახდა. ისიც გვახსოვს, რომ ერთ დროს გადაგვარებული ტიტუბ-ჩამოთვლიდით ხოლმე.

ეხლა კი ანგარიში აგვერია და სათვალავი დაგვეკარგა. გვახსოვს „დროების“, „ივერიის“, „მოამბეს“ და „ცნობის ფურცლის“ ქართული, „ქართული სიტყვის“ ერთი წერილის ავტორისა არ იყოს — ნანერზე ადვილად გამოიცილებოდა დაძველების კუთხეს. ამ მხრივ ჩვენში უსაზღვრო თავისუფლება დამყარდა. აღარაფერს ერიდებიან და ყურნალ-გაზეთებში თამამად სწერენ: „ლაფატკა“, „ფლაგი“, „სიროსტი“, „ტუმანი“ და სხვ. არ ვაჭარბებ, ეს სიტყვები მე თვითონ წამიკითხია და იმავე დროს გამახსენებია, რომ თითო ასეთ სიტყვას ჩვენ შეგვიძლიან ორი და სამი ქართული დავახვედროთ.

უკან აღარავინ იხედება. ცოტადენი ცოდნა ენის კანონებისა საგაღმდებლო აღარავის მიაჩნია. წიგნის ფურცელი სუსტი ანარეკლია იმ უბადრუკ სურათისა, რომელსაც ყოველ ნაბიჯზე ნაწყვეტით დღევანდელ ოჯახში, ქუჩაში და დანესებულებებში. ამ დღეებში სასამართლოში გახლდით. ერთ დარბაზში ნამდვილი სეტყვა მოდიოდა ასეთის სიტყვებისა: „უნოტდელი“,

„ჩისტკა“, „სოკრაშენი“, „უბორკა“, „ბირჟა ტრუდა“, „სატრუდნიკი“, „მესტკომი“, „სოვრაბოტნიკი“, „ზემოტდელი“, „სანტრუდი“ და ათასი ამისთანა ნარევი, გაუგებარი და გონჯი.

ასე ლაპარაკობდნენ ქართველები. ასეთივე ამბები ხდება დანესებულებებში, სადაც ისევ ქართველები ოფლში ინურებიან ქართულის წერით. გეგონებათ, წინანდელ გიმნაზიელებს ლათინურს ან ბერძნულს აწერიდნენო. ან კი რა საკვირველია! დაიარეთ რომელიმე დანესებულება და დაელაპარაკეთ თანამშრომლებს ქართულად. იშვიათად მიიღებთ პასუხს ქართულადვე. დაუგდეთ ყური ამ ხალხის ენას:

ნამდვილი ვოლაპიუკი, ჟარგონი, უშნოდ ნარევი და ნამყნობი, უმგვანო. ამ ჯურის ხალხმა ხეირიანად არც ქართული იცის, არც რუსული, თვითონვე რომ შეიგნონ თავიანთი უენობა და მოისმინონ თავიანთი რუსულ-ქართული ან სულ დამუნჯებოდნენ, ან თავიდანვე დაიწყებდნენ ენის შესწავლას. უცებ რომ ჩვენმა წინაპრებმა წამოინიონ და ყური უგდონ დღევანდელ ქართულს, ნებაყოფლობით უკანვე ჩასცივდებიან საფლავებში.

აი, ასეთი ჰიბრიდები არიან, რომ ქართულ ენას და კულტურას უმზადებენ ლათინურ და ირლანდიურ ენების ბედს, ე.ი. ნელ-ნელა მარხავენ ჩვენი ხალხის ცოცხალ ენას - მეტად მდიდარს, მოქნილს, ფერადსა და ხმოვანს.

რას გვიშველიან მარტო საქმის წარმოება ქართულად?! კათოლიკური ეკლესია დღესაც ლათინურ ენაზე აწარმოებს წირვას და მიწერ-მოწერას, მაგრამ ეს ენა მაინც მკვდარია. ნუთუ შეიძლება მოკვდეს ენა შოთასი, ილიასი, აკაკის და ვაჟასი? დაუჯერებელია! მაგრამ გონება და რეალობა მაინც თავისას გაიძახიან და მრისხანე მუქარას გვითვლიან.

თეგზი თავიდან აყროლდებაო. სწორედ ჩვენს ინტელექტუალურ ნათქვამში. იგი ჩემულობს ხალხის მეთაურობას და ხელმძღვანელობას. მაგრამ ამ შემთხვევაში მაინც, გახრწნა და გადაგვარებაშიც მასვე ეკუთვნის პირველობა და სხვებზე ადრე იმან უნდა დაიწყოს ზრუნვა საკუთარი თავის განკურნებაზე.

ზოგნი ამ სწულებას უიმედოთ შესცქერავენ, მე კი მაგონდება ერთი მაგალითი: 1905-1906 წლებში, სულ ორიოდე წელიწადში ყველა სომეხი თავიანთ დედაენაზე ალაპარაკდნენ (ბარაკქალა იმათ!).

როგორ მოხდა ეს ამბავი? სულ უბრალოდ: მოინდომეს და შეასრულეს, ხალხის ნებაყოფლობამ, უკვდავების ალლომ და სიცოცხლის წყურვილმა ასი წლის ნაშენი ზღუდენი გადლახა და თავისი ენით ამტყვევდა.

არც ჩვენა გვაქვს სხვა გზა, გარდა ასეთივე ნებისყოფის, დაჟინების, შეგნებისა და სიცოცხლის წყურვილისა.

ყველამ თვითონვე უნდა იზრუნოს თავის თავსა და ოჯახზე. 1924წ., 25 მაისი

მასალა მოამზადა ინგა შიოლაშვილმა

9 აპრილი გაიხსენას

გვ. 2

მირზაანში სანტარალური გზის რეაბილიტაცია მიმდინარეობს

გვ. 2

ინისიატივა ჯანმრთელობასა და ინალუზიური განათლების ზრუნვის მოპოვით

გვ. 2

სააღმდებლო მემკვიდრეობა

გვ. 3-6

კახეთის განვითარების გეგმის პრეზენტაცია

სოფლის მეურნეობისა და წარმოების განვითარების პოტენციალი, მინერალური - სამკურნალო წყლის უნიკალური რესურსი, თიხის დიდი მარაგი, აგურის, რკინა-ბეტონის წარმოებისა და ტყავის გადამამუშავების რესურსი, მეფრინველეობის განვითარების პერსპექტივები, - კახეთის ეკონომიკური პოტენციალი პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ლარიაშვილმა 15 აპრილს ბიზნესის წარმომადგენლებს გააცნო.

მთავრობის მეთაურმა ყურადღება გაამახვილა კახეთის რეგიონის ბუნებრივ რესურსებზე, მის ეკონომიკურ-ტურისტულ პოტენციალზე და ბიზნესმენებს საინტერესო ბიზნესპროექტების განხორციელებისკენ მოუწოდებდა.

“ჩვენ რეალური საფუძველი გვაქვს იმისთვის, რომ კახეთში საინტერესო ბიზნესპროექტები განხორციელდეს. დღეს რეგიონში მიმდინარე საინვესტიციო პროექტების ჯამური ღირებულება 224 მილიონი ლარია. ინვესტიციები ჩაიდო თელავში, საგარეჯოში, სიღნაღში, ყვარულში, ახმეტაში სასტუმროების მშენებლობის, ღვინის წარმოების, ნავთობის მოპოვების და სხვა მიმართულებით. ჩვენი მთავრობის პოლიტიკამ, ბიზნესის ხელშეწყობამ, თანამიმდევრულმა ნაბიჯებმა განაპირობა ინვესტიციების ზრდის ტენდენცია რეგიონში. მე მინდა მოვუხროდ ჩვენს ბიზნესმენებს, რომ დაინტერესდნენ ამ შესანიშნავი მხარით და აქ განახორციელონ მათთვის საინტერესო ბიზნესპროექტები”, - აღნიშნა ირაკლი ლარიაშვილმა.

პრემიერ-მინისტრის ინფორმაციით, რეგიონში ბოლო ორი წლის განმავლობაში პირდაპირი უცხოური ინვესტიციები განხორციელდა, რომლებიც ძირითადად ჩაიდო ენერჯეტიკაში, მშენებლობაში, უძრავ ქონებაში, ვაჭრობასა და განათლებაში, კომუნალურ მომსახურებაში, სასტუმროებსა და რესტორნებში.

“შეღვათიანი აგროკრედიტის პროექტის ფარგლებში კახეთის რეგიონში გაცემულია 10 ათას 122 სესხი - საერთო ღირებულებით 443 მილიონზე მეტი ლარი. ამ პროექტის ფარგლებში დაფინანსებულია 34 ახალი სანარმო, რომლებისთვისაც გაიცა 21 მილიონი ლარის სესხი. გარდა ამისა, გადაიარაღა 267 სანარმო, რომლებსაც მიეცათ 53 მილიონ 680 ათასი ლარი”, - განაცხადა პრემიერმა.

მანვე ბიზნესმენებს მიანოდა ინფორმაცია საგაზაფხულო სამუშაოების ხელშეწყობის პროექტის შესახებ და აღნიშნა, რომ პროექტის ფარგლებში კახეთში მოიხსნა 88 ჰექტარზე მეტი მიწა, ხოლო 2013-2014 წლებში 209 ათას 829 ბენეფიციარმა მიიღო 43 მილიონზე მეტი ლარის სარგებელი სასოფლო-სამეურნეო საქონლის და 6 მილიონი ლარის სარგებელი მიწის სამუშაოების სახით. რაც შეეხება მიმდინარე წელს, 99 ათას 591 ბენეფიციარისთვის გამოყოფილია 9-მილიონ-ნახევარზე მეტი ლარის ღირებულების სარგებელი.

“მთავრობის ამ პოლიტიკამ განაპირობა ის, რომ კახელმა კაცმა დაიბრუნა თავისი ისტორიული მისია და შედეგად კახეზე - 2014 წელს კახეთში 3000 ჰექტარი საფერავისა და რქანთელის ვენახები გაშენდა. სწორედ ეს იყო ჩვენი მიზანი”, - განაცხადა ირაკლი ლარიაშვილმა.

დედოფლისწყაროსა და სიღნაღში ბიოუსაფრთხოების პუნქტები გაიხსნა

მეცხოველეობის დარგის განვითარების ხელშეწყობის მიზნით, დედოფლისწყაროსა და სიღნაღში ბიოუსაფრთხოების პუნქტები გაიხსნა. სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ინფორმაციით, ბიოუსაფრთხოების პუნქტები ხელს შეუწყობს ცხოველთა ჯანმრთელობის დაცვას და მნიშვნელოვნად შეამცირებს ცხოველთა დაავადებების გავრცელებას.

ბიოუსაფრთხოების პუნქტები გულისხმობს შემოღობულ, ბეტონის საფარით მოწყობილ ტერიტორიას, სადაც განთავსებული იქნება პირუტყვის სადებინდო ცენტრები აუზები, სადებინდო ცენტრები, წყლის რეზერვუარები, სტაციონალური კრემატორიუმები, საწყობები, ვეტპუნქტი და ა.შ. პუნქტების მოწყობის უმთავრესი მიზანია თავიდან იქნეს აცილებული დაინფიცირებული პირუტყვის ტრასებზე მოძრაობა და ინფექციების გადატანა-გავრცელება.

ბიოუსაფრთხოების პუნქტების გახსნის შესახებ მემორანდუმს ხელი სოფლის მეურნეობის მინისტრმა ოთარ დანელიამ, სურსათის ეროვნული სააგენტოს უფროსმა ზაზა დოლიძემ და „მცირე კავკასიის ალიანსების პროგრამის“ (AFC) ხელმძღვანელმა ჰელენ ბრადბერიმ მოაწერეს.

პროექტის ფარგლებში, დედოფლისწყაროსა და სიღნაღის გარდა, ბიოუსაფრთხოების პუნქტები გაიხსნება გარდაბნის, მარნეულის და ბოლნისის ტერიტორიებზე.

„მცირე კავკასიის ალიანსების პროგრამა“ შვეიცარიის განვითარებისა და თანამშრომლობის სააგენტოს (SDF) მიერ არის დაფინანსებული და საერთაშორისო ორგანიზაცია „მერსი ქორფსი“ ახორციელებს.

9 აპრილი გაიხსნა

დედოფლისწყაროში 9 აპრილი 26 წლის შემდეგ ისევ გაიხსნა.

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გამგებელმა ნიკოლოზ ჯანიაშვილმა, საკრებულოს თამჯდომარემ ზვიად ჯვანიაშვილმა ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებთან ერთად 9 აპრილს მემორიალი გვირგვინით შეამკეს და პატივი მიაგეს დაღუპულთა ხსოვნას. 9 აპრილს დაღუპულთა სულის მოსახსენიებელ პანაშვიდი ხორნაბუჯისა და ჰერეთის ეპისკოპოსმა მუუფე დიმიტრი კაპანაძემ გადაიხადა, შემდეგ კი დამსწრე საზოგადოებას სიტყვით მიმართა და 9 აპრილის მნიშვნელობაზე გაამახვილა ყურადღება.

„დღეს არის დღე მტკივნეული და რა თქმა უნდა სასიხარულოც. ეს არის დღე, როდესაც სამშობლოს თავისუფლებისთვის ბრძოლას შეენიშნენ ადამიანები. თითქმის ყველანი ვართ მომსწრეები, თუ როგორი ეროვნული მუხტი იყო და როგორ გვიყვარდა მაშინ ერთმანეთი, როგორ ვუფრთხილდებოდით ერთმანეთს. ალბათ ასეთი ერთიანობა არ გვექონია მას შემდეგ. ღმერთმა ინებოს, რომ ჩვენი ხალხი ასეთი შემართებით ვიყოთ. მინდა ვთხოვო ჩვენს პატარებს, რომ 9 აპრილი იყოს მათთვის ძალიან მნიშვნელოვანი თარიღი, რომელსაც ყოველთვის გაიხსენებენ. 9 აპრილს თავდადებულები არიან ადამიანები, რომლებიც ჩვენს დროში ცხოვრობდნენ, თითქოს ერთი შეხედვით არაფრით გამოჩნდნენ, მაგრამ ადამიანები, რომლებმაც თავიანთი სიცოცხლე ყოველგვარი წუნუნის გარეშე განიხრეს“- აღნიშნა მუუფე დიმიტრი კაპანაძემ.

მუნიციპალიტეტის გამგებელმა ნიკოლოზ ჯანიაშვილმა სიტყვით გამოსვლისას ყურადღება გაამახვილა იმაზე, რომ წელს 9 აპრილის მემორიალთან ნაკლები ახალგაზრდა შეინიშნებოდა, ვიდრე გასულ წლებში და იმედი გა-

მოთქვა, რომ მომავალ წელს უფრო მეტი ახალგაზრდა მიაგებს პატივს 9 აპრილს დაღუპულთა ხსოვნას პატივს.

„დღევანდელი დღე ორმაგი გრძნობის გამოწვევაა - სიხარულია და ტკივილის. ტკივილის იმიტომ, რომ ახალგაზრდა, გულანთებული მამულიშვილები ასეთი ფორმით იყვნენ მოკლულნი, არაადამიანური წამებით. სიხარულია კი იმიტომ, რომ ამ მსხვერპლმა შედეგი გამოიღო. ალბათ არ შეეცდებოდა, თუ ვიტყვი, რომ ქართველებს რაც გვაერთიანებს, ეს არის თავისუფლების იდეა, რომელიც განხორციელდა და სწორედ 26 წლის წინანდელმა სისხლიანმა დღემ დაუდო საფუძელი იმას, რომ ორი წლის თავზე საქართველომ დამოუკიდებლობა მოიპოვა.“

9 აპრილის მემორიალზე და ჩვენი გმირების პატივსაცემად არასოდეს არ უნდა წავიდეთ ვიღაცის ხათრით. ეს ყველას დიდი ვალია, რაც შეგვიძლია, რომ გავაკეთოთ. ბავშობაში, სკოლიდან ყოველთვის მოვდიოდით. გასულ წელსაც მახსოვს აქ ძალიან ბევრი ბავშვი იყო და გახარებულმა აღვნიშნე, რომ ეს ნიშნავს იმას, რომ მათი გმირობა დაფიქრებას არასოდეს არ მიეცემა. თუ შენი წარსული გახსოვს და წასულ გმირებს ადიდებ, მაშინ მანსი გაქვს, რომ მომავალში სწორი გზით იარო. ახლა გული დამწყდა, რომ აქ ბავშვები არ არიან. ალბათ მომავალ წლებში გამოვასახორებთ ამას. თითოეულ თვეთაგანს მინდა გთხოვოთ, რომ ამ დღეს, პატარები უნდა მოიყვანოთ, რათა ამ დღის მნიშვნელობა ვასწავლოთ. ვისურვებდი და უფალს ვთხოვდი, რომ ისევ წარსულზე ვისწავლოთ ასეთი დღის მნიშვნელობა და წარსულის მაგალითებზე ვცეთ ჩვენს გმირებს პატივი, ვიდრე მომავალ თაობას მოუწიოს ისეთი გზის გავლა, რაც 26 წლის წინ იმ გმირებმა გაიარეს. დიდი მადლობა თითოეულ თქვენთაგანს, ვინც დღეს მობრძანდით და პატივი მიაგეთ 9 აპრილს დაღუპულთა ხსოვნას“- განაცხადა გამგებელმა.

მირზაანში ცენტრალური გზის რეაბილიტაცია მიმდინარეობს

საქართველოს მუნიციპალური განვითარების ფონდი მსოფლიო ბანკის დაფინანსებით ქალაქ გურჯაანსა და სოფელ მირზაანში ოთხი ქუჩის რეაბილიტაციას ახორციელებს.

პროექტის ფარგლებში ხორციელდება დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტში მდებარე სოფელ მირზაანის შიდა ქუჩის ასფალტისაფარიანი საავტომობილო გზის რეაბილიტაცია. როგორც დედოფლისწყაროს გამგებმაში განმარტავენ, გზის სიგრძე 912 მეტრია.

პროექტის ფარგლებში მიმდინარეობს გურჯაანის მუნიციპალიტეტში — ბესიკის, ბარათაშვილის და ჭავჭავაძის ქუჩების რეაბილიტაცია, ამავდროულად სოფელ მირზაანში დასასრულს უახლოვდება ცენტრალური შიდა ქუჩის რეაბილიტაციის სამუშაოები. პროექტის ღირებულება 1 493 156 ლარია. სამშენებლო სამუშაოებზე 30-მდე ადამიანი დასაქმებული.

სამთაწყაროში სარწყავი სისტემების რეაბილიტაცია განხორციელდა

გაერთიანებული სამელიორაციო სისტემების კომპანიის მიერ საქსპლუგაციო ღონისძებების ფარგლებში ქვემო ალაზნის სარწყავი სისტემის სათავე ნაგებობის სარემონტო სამუშაოების დასრულების შემდეგ, სისტემაში წყალი გაუშვეს. წყლის გაშვებას ადგილობრივი ფერმერები, გაერთიანებული სამელიორაციო სისტემების კომპანიის აქტივების მართვის დირექტორი ირაკლი სირაძე და ქვემო ალაზნის სერვის ცენტრის ხელმძღვანელი ილია ნერსეზაშვილი ესწრებოდნენ.

სისტემით დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის სოფელ სამთაწყაროში მაცხოვრებლებიც ისარგებლებენ. სოფელ სამთაწყაროში გამგებლის წარმომადგენელი გულო ნადირაშვილი ამბობს, რომ რეაბილიტაცია ხარისხიანად განხორციელდა და შედეგად არსებული დებეტი საგრძნობლად გაუმჯობესდა.

„სოფელ სამთაწყაროში 160 ჰა ვენახი და 50 ჰა სახნავ-სათესი მიწის ნაკვეთების მორწყვას შევძლებთ. ამორტიზებული სისტემა საკმაოდ საფუძვლიანად გარემონტდა. არხის ნაპირები დაზიანებული იყო, რის გამოც აქამდე დიდი დანაკარგი გვექონდა, ამას გარდა სხვა რაიონებში ზოგიერთი მიწის ნაკვეთი იტბორებოდა. ახლა ჯვებირები ხარისხიანად შეკეთდა და გაცილებით მეტ წყალს მივიღებთ, ვიდრე აქამდე მოგვეწოდებოდა. სამუშაოებზე სამთაწყაროს მაცხოვრებლებიც იყვნენ დასაქმებულნი, რაც რამდენიმე ოჯახისთვის დამატებითი შემოსავლის წყარო გახდა,“ — აცხადებს გულო ნადირაშვილი.

სამელიორაციო სისტემების კომპანიაში აცხადებენ, რომ სამუშაოები ყოველწლიურად დაახლოებით ერთი თვის განმავლობაში მიმდინარეობს. გასული თვის განმავლობაში გაიწმინდა სარწყავი სისტემის სათავე ნაგებობის მიმდებარე კამერა, მაგისტრალური არხის მიმდებარე ნაწილი.

„გარდა სხვა სამუშაოებისა, ასევე გარემონტდა გამშვები ფარები, ჯგუფური წყლის გამანაწილებლები, ღარები, შეიცვალა მილები. სამუშაოების დასრულებისთანავე ქვემო ალაზნის სარწყავი სისტემის მაგისტრალურ არხში წყალი გაეშვა. აღნიშნული სისტემის სიგრძე 92 კილომეტრია და კახეთის რეგიონის 4 მუნიციპალიტეტის 20-ზე მეტი სოფლის დაახლოებით 8000 ჰექტარ სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ფართობს ამარაგებს სარწყავი წყლით,“ - აცხადებენ გაერთიანებული სამელიორაციო სისტემების კომპანიაში.

ინიციატივა ჯანმრთელობასა და ინკლუზიური განათლების ზრუნვის მოტივით

დღეში სამი ღარი გადატეხილი სიგარეტი- ეს ის გზავნილია, რომელსაც საკრებულოს დეპუტატი საკუთარი ჯანმრთელობის დაზოგვისა და სპეციალური საგანმანათლებლო საჭიროების მქონე ბავშვების ზრუნვის მოტივით უგზავნის მომავალ თანამოაზრეებს.

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს წევრი, ხორნაბუჯის მაჟორიტარი დეპუტატი გია გოგილაშვილი ახალი ინიციატივით გამოდის. მან ბანკში გახსნა ანგარიში „პატრიოტი“, რომელზეც იმ თანხას შეიტანს, რომელსაც დღეში სიგარეტის 3 ლერზე უარის თქმის შედეგად დაზოგავს. არითმეტიკა კი საკმაოდ მარტივია-დღეში სამი ღარი სიგარეტის შესაძენად 30 თეთრია საჭირო, წელიწადში კი ეს თანხა 100 ლარამდე მერყეობს. სწორედ ეს თანხა გია გოგილაშვილმა ბანკში უკვე შეიტანა. ის თანამოაზრეების შემოკრებას გეგმავს, შეგროვებით თანხით კი სპეციალური საგანმანათლებლო საჭიროების მქონე ბავშვებს დაეხმარება, რომლებიც განათლებას ხორნაბუჯის საჯარო სკოლაში იღებენ.

როგორც ის თავად აცხადებს, ამ ინიციატივით საკუთარ ჯანმრთელობაზეც იზრუნებს და სპეციალური საგანმანათლებლო საჭიროების მქონეებზეც. გია გოგილაშვილი იმედოვნებს, რომ მის იდეას ბევრი მხარდამჭერი გამოუჩნდება და დახმარებას სხვებისთვისაც შეძლებენ.

ქრისტიანობა, ჭეშმარიტად აღდგა!

სააღდგომო ჟანისტოლა

“სიტყვა უდიდესი ძალაა. ღმერთი არის სიტყვა; ავი სიტყვა კი, - ეშმაკისეულია. თითოეული ჩვენი ნათქვამი ბუმერანგით დაგვიბრუნდება”

ყოველდასამღველონო მღვდელმთავარნო, მოძღვარნო, დიაკონნო, ბერ-მონაზონნო, ყოველნო ერთგულნო და თავდადებულნო შვილნო საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიისა, საქართველოს მკვიდრნო და დროებით სამშობლოს გარეთ მცხოვრებნო თანამემამულენო

“მამ, ადიდეთ ღმერთი თქვენი სხეულით და სულით, რომელნიც არიან ღმერთისა” (კორინ. 6,20)

“ღმერთი ვიღებ უფალში და ხარობს ჩემი სული ჩემს ღმერთში, რადგან შემოსა ხსნის სამოსელით” (ეს.61,10)

“დღეს აღდგომისა დღე არს, განვბრწყინდებოდეთ ან, ერნო...” (ზატიკი)

უფალი, რომელიც მიეცა ჩვენი ცოდვებისათვის, აღდგა ჩვენს განსამართლებლად (რომ.4.25) და სიკვდილიცა მოკლულ იქმნა მის მიერ (პარაკლ.), გიხაროდეთ!

ქრისტი აღდგა!
სად არის, სიკვდილო, საწერტელი შენი?
ქრისტი აღდგა!
სად არის, ჯოჯოხეთო, ძლევაი შენი? (სორ.15,55)

“აღდგა ქრისტი და დაირღვიე შენი; აღდგა ქრისტი და დაეცენ ეშმაკნი; აღდგა ქრისტი და ცხოვრება მოქალაქობს” (ნმ. იოანე ოქროპირი).

როგორც პავლე მოციქული ამბობს, ცოტას თუ ვინმეს შეუძლია სიცოცხლის განიწვინება მართალთათვის, ქრისტი კი თავი დადო ჩვენთვის, რომელიც ვიყავით უცხონი, მტრები და მოწინააღმდეგეები მისთვის (შდრ. რომ. 5; 6-8).

- და რატომ ვიყავით მტრები და უცხონი?

ღმერთი სიყვარული არს და ამ გრძნობით შექმნა და განმსჭვალა მან მთელი ხილული და უხილავი სამყარო.

ღვთაებრივი სიყვარული ვლინდება სხვისთვის მსახურებაში, სიკეთეში, სიმართლეში, მშვიდობაში, სიწმინდეში, მონყალებაში, სიხარულში.

ასეთი მაღლით იყო მოცული ცოდვით დაცემამდე მთელი კოსმოსი, დედამიწა და მკვიდრნი მას შინა.

როდესაც გველის ცდუნებით ადამამ და ევამ ღვთის მცნება დაარღვიეს, ამით შემოქმედზე და მისი მცნებებით ცხოვრებაზე თქვეს უარი. უარი თქვეს იმ სიყვარულზე, რომელიც სხვისთვის გასცემს ყველაფერს და არ ეძებს თავისას; მაღლდაკარგულს ამპარტავენების ვნება დაეუფლათ, ეგოისტური აზრები და თავის თავზე ორიენტირებული სიყვარული გაუჩნდათ.

ადამის მთელი მოდგმა ამ სენით დაავადდა და საღვთო დიდებისათვის განმზადებულმა თავი ნარწყმედისთვის განირა.

ამიტომაც ვიყავით განშორებული ღვთისგან. - როგორ გვიხსნა ქრისტი და რას ვზეიმობთ მისი აღდგომით?

ყველა ადამიანის სული, ადამის ცოდვის გამო, გარდაცვალების შემდეგ ჯო-

ჯოხეთს იმკვიდრება.

მამა ღმერთმა ჩვენს გამოსახსნელად მოავლინა თავისი მხოლოდშობილი ძე, რომელმაც მიიღო სრული ადამიანური ბუნება და თავის ჰიპოსტასში განუყოფლად და შეურევლად შეუერთა საღვთო ბუნებას, რითაც განაღმრთო კაცება.

იესო ქრისტიმ ყოველს მომცველი, მსხვერპლმწიფი სიყვარულის ძალით ბოროტების საკრველნი დაამსხვრია, დაამხო ეშმაკის მეუფება, მართალთა სულები გამოიხსნა და კაცობრიობისათვის ზეცის კარიბჭენი განახვინა.

დიახ, ამიერიდან მართალთათვის გარდაცვალება იქცა არა წარწყმედის, არამედ ცხოვნების, სიხარულისა და მარადიულ ნეტარებაში დამკვიდრების საშუალებად.

ამიტომაც წერია ფსალმუნში: “პატოსან არს წინაშე უფლისა სიკვდილი წმინდათა მისთა”, ამიტომაც აღნიშნავს ეკლესია წმინდანთა გარ-

მათგანი ვერ შეედრება ჩემი ცხოვნების სასწაულს!

ხოლო ვისაც ეს არა აქვს გაცნობიერებული, ფუჭია მისი სარწმუნობა. აი, როგორ გვაფრთხილებს მოციქული: “თუ მხოლოდ ამ ცხოვრებაში ვართ ქრისტეს მოსავენი, კაცთა შორის უსაწყალობესნი ვართ... ხოლო თუ ქრისტი არ აღმდგარა, ამაოა ჩვენი ქმედება და ამაოა თქვენი რწმენა” (კორ.15,14,19).

- თუ სიკვდილი განქარდა, რატომღა კვდებიან ადამიანები, რატომ დარჩა გარდაცვალება ყველასათვის აუცილებელ მოვლენად?

სამოთხეში ადამს და ევას სხვაგვარი სხეული ჰქონდათ, შემდეგ კი ხრწნადობა შეიმოსეს და მოკვდავნი გახდნენ. აქედან მოყოლებული ადამიანი ამ მოკვდავი სხეულისა და უკვდავი სულის ერთობას წარმოადგენს, რომელთა განცალკევებაც სიკვდილისთანავე ხდება.

ცილებლად გველის და ყოველი დღე უნდა გავატაროთ ისე, როგორც უკანასკნელი. მაშინ მეტი დაკვირება გვექნება საკუთარ თავზე, მეტი გულსყურით მოვეპყრობით მოყვასს და ღვთის სათნოდ მოვიქცევით ამა თუ იმ ვითარებაში.

- როგორ მივხვდეთ, რა არის მართებული ქმედება?

მთავარი ორიენტირი ჩვენთვის უნდა იყოს მაცხოვარი, რომლის მიერაც განგვეცხადა ადამიანის სიღიადე; უნდა ვიცოდეთ ისიც, რომ შეგვიძლია, ზიარების მაღლით, ძალისამებრ ჩვენისა დავიტიოთ იგი და შევეუერთდეთ მას, რათა განვიღმრთოთ და მივაღწიოთ იმ სისრულეს, რისთვისაც ვართ მოწოდებულნი.

თუმცა, ეს შეერთება ვერ შედგება, თუ არ მოხდა პიროვნული შეხვედრა მაცხოვართან - შეხვედრა ცოცხალ ღმერთთან!

ეს არის ყველაზე დიდებული ჟამი ადამიანის ამქვე-

დება მაგალითად, შვილების, მშობლების, მეუღლის, დედამიშვილების, მეგობრებისა და ახლობლებისადმი უსაზღვრო სიყვარულსა და, საჭირო შემთხვევაში, თავგანწირვაშიც.

ამგვარი სიყვარულით, პირველ რიგში, უნდა შევიყვაროთ იესო ქრისტი, რომლისგანაც მოგვეცა ყველაფერი, აბსოლუტურად ყველაფერი. ეს კი ნიშნავს იმას, რომ მასზე წინ არ უნდა დავაყენოთ არავინ და არაფერი. ეს არის ყოველად აუცილებელი პირობა ჩვენი გადარჩენისა; წინააღმდეგ შემთხვევაში დიდი შეცდომებისა და არასწორი აზროვნებისაგან არაფერი დაგვიცავს.

ხოლო, ვისაც ამგვარი განცდა და ცოცხალი სარწმუნობა არა აქვს, მისთვის საეკლესიო მსახურება, უფლის სწავლანი და საიდუმლოებები გაუზარალებულია, მხოლოდ რიტუალია და სიღრმისეული აზრს მოკლებული სიტყვები. ამ მდგომარეობაში შეიძლება იყოს როგორც მრევლის წევრი, ისე სასულიერო პირი.

ამგვარი ადამიანის აღსარება და სინანული არაგულწრფელია, შედეგი - უღირსი ზიარება და სულის გაუხეშება. ეს არის ნელთბილი სარწმუნობა, რომელიც მეტად საშიშია და მიუღებელი ღვთისთვის.

სინანულს ბერძნულად “მეტანია” ჰქვია, რაც სიტყვასიტყვით თარგმანში “გონების შეცვლას” ნიშნავს. აი, ეს უნდა მოხდეს ჩვენში! მაგრამ ამას ვერ მივაღწევთ, თუ მუდმივად არ ვაკვირდებით საკუთარ თავს, თუ აღსარებიდან აღსარებამდე ჩვენში უკეთესობისაკენ მცირედი ცვლილება მაინც არ ხდება, თუ ცოდვას არ ვუპირისპირდებით და არ ვებრძვით.

ეშმაკის გავლენით ზოგიერთი, პატივმოყვარეობის ან სირცხვილის გამო, ბოლომდე არ აღიარებს ცოდვას, ან შელამაზებული სახით ამბობს სათქმელს და ამით ხელს უშლის საკუთარ განწმენდას.

ამ დროს პირიქითაა, მძიმე დანაშაულის ჩამდენის გულწრფელი სინანული სასულიერო პირს მისდამი თანაღმობით განაწყობს და სწორი რჩევის მიცემის საშუალებას აძლევს; ადამიანს კი უფალი წყალობას მაშინვე ანიჭებს.

დიდ პრობლემას ქმნის ორიენტირების აღრევა, - როდესაც ზოგიერთი საშუალებას მიზნად მიიჩნევს, მიზანს კი - საშუალებად.

საერთოდ, ბევრი რამ არის ჩვენს ყოფაში გაუკუღმართებული: სმირად ადამიანის სიცოცხლეს იოლად ხელყოფენ, არადა, ადამიანის მკვლელობა უდიდესი ცოდვაა. უფლება არა გვაქვს, ღვთის მიერ ბოძებული სიცოცხლე წავართვათ ვინმეს.

ასევე უშეძლებს და მკვლელობის ტოლფასი ცოდვაა აბორტი. ამ მომაკვდინებელი დანაშაულის ჩამდენი არა მხოლოდ მშობლები არიან, არამედ ისინიც, რომლებიც უშუალოდ მონაწილეობენ ამ ქმედებაში.

დიდად ვწუხვართ თვითმკვლელობა რიცხვის ზრდის გამო. სიცოცხლე ღვთის უდიდესი წყალობაა და დაუშვებელია ვინმემ თავისი ნებით

(გაგრძელება გვ.6)

დაცვალების დღეს ზეიმით.

უნდა ვიცოდეთ, რომ ყველა მართლმადიდებელი ქრისტიანი, რომელიც რწმენითა და სინანულით აღესრულება, უფლის მაღლითა და მონყალებით, წმინდათა შორის დაემკვიდრება (რა თქმა უნდა, თავისი ამქვეყნიური ღვაწლის შესაბამისად, სხვადასხვა საფენში), ამიტომაც მოძღვარი ნესის აგების ღონისძიებაში ავედრებს უფალს გარდაცვლილს: “წმიდათა თანა განუსვენე, ქრისტი, მონასა (ან მხევალსა) შენსა...”

სწორედ ეს აღთქმა, წმინდათა შორის მარადიული თანამყოფობისა, არის აღდგომის ზეიმის არსი, თითოეული ადამიანის იმედისა და სიხარულის საფუძველი.

წმინდა გრიგოლ ღვთისმეტყველი წერს:

“უფლის ჯვარცმისას იხილეს მრავალი სასწაული: დაბნელებული და ხელახლა გაბრწყინებული მზე,

განპობილი კრეტსაბმელი, მაცხოვრის გვერდიდან გადმოღვრილი სისხლი და წყალი, მინისძვრა, საფლავთაგან მკვდართა აღმოსვლა, სასწაული უფლის საფლავად დადების ჟამს... მაგრამ ვერც ერთი

მართალთა სულები ქრისტეს აღდგომის შემდეგ უფლის წინაღ იმკვიდრებენ, ცოდვით დამძიმებულთა კი - კვლავ ბნელეთის ანგელოზთა დასს უერთდებიან. სხეული კი იხრწნება და უერთდება მიწას, რომლისგანაც შეიქმნა. როგორც მარცვალი ხნულში ითესება და იხრწნება, რათა აღდგეს უხრწნელებით, ასევე “ითესება სხეული მშვენიერი და აღდგება სხეული სულიერი, ითესება დამცირებაში და აღდგება დიდებაში” (კორ. 15. 44, 45).

ეს მოხდება მეორედ მოსვლის ჟამს. ყოველი გარდაცვლილის სული (ცოდვილთა თუ მართალთა) შეიერთებს თავის უხრწნელ სხეულს.

ღმერთმა ინებოს, რომ ჩვენი სული და სულიერი სხეული მარადიული ნეტარებისათვის აღდგეს და არა მარადიული სატანჯველისა და გენიისათვის.

ზოგიერთს სიკვდილისადმი აქვს ერთგვარი ზერეულე დამოკიდებულება, ზოგს კი - ავადმყოფური შიში. ხშირად ერთნიც და მეორენიც ამიტომ არ ფიქრობენ ამ საკითხზე, რაც არ არის სწორი.

ჩვენ მუდამ უნდა გვახსოვდეს, რომ გარდაცვალება აუ-

ნიურ ცხოვრებაში; ეს არის ჭეშმარიტ სიყვარულთან დაბრუნების და მისით აღვსების საოცარი განცდა, რომელიც სრულიად გარდაქმნის ჩვენს შინაგან სამყაროს და მაღლით აღავსებს სულს;

არის მაღლი მომხმობი, მომწოდებელი, რომელიც კაცს განაცდევინებს სასუფეველის ნეტარებას და სინანულისთვის განაწყობს. მერე კი იწყება გამოცდის ჟამი, ანუ ის ეტაპი, როდესაც შენ შენი შრომით, სინანულითა და ჭირთა დათმენით უნდა ააღორძინო და განამრავლო იგი.

ღმერთი ყველგან სუფევს, მაგრამ ეკლესია სულიერი სხეული მისი, სადაც საღვთო სიღიადე სრულად ვლინდება კაცთა წინაშე. ეს არის ის სივრცე, სადაც აღესრულება საღვთო საიდუმლოებები, სადაც ყოველ ნივთზე უხილავად მყოფობს უფალი და წმინდა ზიარებით მასთან შეერთების საშუალებას გვაძლევს. მაგრამ ღმერთთან კავშირი ორმხრივი მოვლენაა, შენ ვერ ჰპოვებ უფალს, თუ არ შეიცანი იგი, თუ არ აღივსე ღვთისმსგავსი უშურველი სიყვარულით.

ასეთი სიყვარულის უნარი ადამიანს აქვს და იგი ვლინ-

გაზაფხულის ღონისძიებათა კვირეული

გაზაფხულის შემობრძანებას ზეიმობენ N3 საბავშვო ბაღში. 2-3 წლიანთა ჯგუფის პედაგოგი ნანა სეხნიანიშვილი მისთვის ჩვეულ ამპლუაშია, მას მხარს არ უდგებენ თანაშემწე თამარ კვირიკაშვილი, მუსიკის მასწავლებელი ხათუნა ჯანაშვილი და გამოცდილი ძიძა ნინო ღორაშვილი. დარბაზში უამრავი ფერთა გამაა შერწყმული, განწყობა საზეიმოა... პატარები ერთ ადგილზე ვეღარ ისვენებენ, მოუთმენლად ელოდნენ ზეიმის დაწყებას, ღონისძიებას, რომელმაც კიდევ ერთი ახალი ფურცელი უნდა ჩანეროს მათი მესხიერების დაფაზე, კიდევ ერთი ლამაზი და დაუფინყარი დღე უნდა აჩუქონ ერთმანეთს.

„ყველას უყვარს წელიწადის დროთა ცვლებადობა, მაგრამ ყველას ურჩევნია გაზაფხულის დადგომა“...
- ამბობს გვანცა ჯეთერიშვილი და მას ერეკლე ლაპაიშვილის ომანიანი ხმა ჩანს ცვლებს, შემდეგ ენძელზე სიმღერა იწყება, სიმღერას ინსცენირება მოჰყვება, მერე კი დედის დღისადმი მიძღვნილ ნომრებს შეასრულებენ პატარები და ბებოებსაც არ დაივიწყებენ:
„დღეს ბებოსთვის ია, ვაყიდინე მამას, ბებო ახლაც მტუქსავს, მე ვულოცავ 8 მარტს“...
ბავშვის ადრეულ განვითარებასა და აღზრდაზე ზრუნვა, მათთვის მასტიმულირებელი გარემოს შექმნა ხელს უწყობს ჩვენს

აღსაზრდელებს ინტელექტუალური, ფიზიკური, შემეცნებითი და შემოქმედებითი უნარ-ჩვევების ჩამოყალიბებასა და განვითარებას, სწორედ ამ პროცესების ხელშეწყობას ემსახურება ჩვენი რაიონის საბავშვო ბაღებში გამართული თითოეული ღონისძიება, რომელიც აუცილებლად თავის შედეგებს დადებს მომავალში.

2-3 წლიანთა ჯგუფის საგაზაფხულო ზეიმი დასრულდა და დარბაზში 3-4 წლიანთა ჯგუფის აღსაზრდელები შემოდნენ, მათ პედაგოგი ხათუნა აღადაშვილი, თანაშემწე მარინა ნატროშვილი, მუსიკის მასწავლებელი ხათუნა ჯანაშვილი და ძიძა ესმა ქადაგიძე მოჰყვებიან, რომლებმაც მთელი სცენარი ზეპირად იცან და საჭიროების შემთხვევაში თითოეული მათგანი მზადაა შეასხენონ დაინყებულ სიტყვა ან ფრაზა... თუმცა ეს ძალიან იშვიათად ხდება, ბავშვები ყოველთვის კარგად არიან მომზადებული, ამისთვის კი მათ ყველა პირობა აქვთ შექმნილი.

ღონისძიება შესავალი სიტყვით და გაზაფხულის მისაღმებთ გახსნა ლუკა ნაროზაშვილმა, მას დაეით ოგანესიანის ლექსი მოჰყვა, შემდეგ აინა, ანანო, კესარია, ლიზი, ანასტასია, ბარბარე, მარიამი, ანა, თათია, იულია და ნინო ენაცვლებოდნენ თანმიმდევრობით. ლუკა ახალაურის მიერ შესრულებულმა სიმღერამ დიდი მოწონება დაიმსახურა, თაზოს და კესოს ვალსამაც არ დააყოვნა და ერთ მთლიანობაში ღონისძიებამ ფი-

ქრებით ცოტა ხანს ჩვენს ბავშვობაში დაგვარუნა... გაგვახსენა ყველაზე ლაღი და უდარდელი დრო ჩვენს ცხოვრებაში...

ვისურვებთ, ძალიან დიდხანს გქონდეთ ბავშვობის ბედნიერი ხანა, ჩვენო საყვარელო აღსაზრდელებო, სულ გაზაფხული ყოფილიყოს თქვენს ცხოვრებაში!... - ასე დალოცა ღონისძიების დასასრულს საბავშვო ბაღის გამგემ მაია გონაშვილი თითოეული მათგანი და მომავალში კიდევ უამრავ ლამაზ ღონისძიებას დაგვპირდა.

ღონისძიებას ესწრებოდნენ საღამურდელი ცენტრის წარმომადგენლები, მშობლები და სხვა მონაწილე სტუმრები თუ გულშემატკივრები.

გადატვირთული ღონისძიებების კვირეულის შემდეგ N3 ბაღის აღსაზრდელებმა და პედაგოგებმა გადაწყვიტეს, 14 აპრილს სათნოების სახლს სტუმრობოდნენ. 3-4 წლიანთა და 5-6 წლიანთა ჯგუფის აღსაზრდელებმა შედგოგებთან ქეთინო ჯალიაშვილთან და ხათუნა ალუღიშვილთან ერთად ბენეფიციარებს პასუხითა და ნითელი კვერცხებით აღდგომა მიულოცეს და მოხუცები ძალიან გაახარეს. სათნოების სახლის დირექტორმა მარინა ტოკოლიკიშვილმა დიდი მადლობა გადაუხადა პატარებს ამ აქციის მოწყობისა და ბენეფიციარებისთვის დიდი სიხარულის მინიჭებისთვის.

ბექა გონაშვილი: დედოფლისწყაროში რძის 0,55 ლარად იხარებენ

მეცხვარეთა ასოციაციის თავმჯდომარე ბექა გონაშვილი რძის საბითუმო ფასის სიმცირეზე საუბრობს და იმ ფაქტზე მინიშნებს, რომ ამ ვითარებაში ფერმერების ხარჯი უფრო მეტია, ვიდრე შემოსავალი. გონაშვილი ფიქრობს, რომ ასეთ დროს ფერმერული მეურნეობების განვითარება წარმოუდგენელია და პრიორიტეტი ხარისხიან და ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქციას უნდა მიენიჭოს.
„დღეს სამწუხაროდ დედოფლისწყაროში ფერმერებს 0.55 ლარად უწევთ რძის ჩაბარება! ეს ძალიან ცუდი ფაქტია, რადგან სოციალური ქსელის საშუალებით, ვინც ადევნებთ თვლაცურს, ნახავთ რომ, სულ ვუნევ პოპულარიზაციას ორ ახალგაზრდას, გიორგი გონაშვილს და ზურა მასურაშვილს. 25-26 წლის ახალგაზრდები, რომლებიც თავისი შრომით წინ მიდიან, სესხებს იღებენ, დებენ არა მანქანებში, ან რაიმე ასეთში, არამედ ფერმის აშენებაში, ან არსებულის გარემონტებაში, მოიყვანეს (ნახევარი საქართველო მოვიარეთ რომ წესიერი საქონელი ეყიდათ, ზოგი სომხეთიდან ჩამოყვანები ავარჩიეთ და ასე შემდეგ) საქართველოს კვალობაზე შედარებით კარგი საქონელი, ზურამ ისწავლა ხელოვნური განაყოფიერებაც და თავად აკეთებს ხოლმე, ახლა სიმინდს თესავენ, იონჯას, საქონელი ჰყავთ სულ ბაგურ კვებაზე, ანუ საქონელი არ გადის გარეთ, არ სარგებლობს საძოვრით და შესაბამისად ნაკლებია ბრუტულიზით დაინფიცირება. ბრუტულიზზე რეგლარულად აკეთებენ შემწმენბას და სხვა. მაქსიმალურად ცდილობენ სტანდარტებს მიუახლოვდნენ. მოგესხენებათ, ასე-

თი მეურნეობა უფრო ძვირი შესანახია, ვიდრე ქაოტური, როგორც ამჟამინდელი საქართველოს მესაოქნეობის 99%-ია!
ამ ადამიანებს დღეს ეუბნებიან, რომ მათ რძეში 0.55 ლარზე მეტს ვერ გადაუხდიან, ამ დროს, როცა ეს თანხა მათ თვით

ღირებულებაზე ნაკლებია.
0.55 ლარი ანკობს საქართველოს მესაქონლეთა იმ 99%, რომელიც საქონელს ინახავს ქაოტურად, ველურად, გაუშვებს ძროხას და ის მოიტანს რძეს და პატრონი კმაყოფილია იმ წვეთებით, რაც მასეთ ძროხას მოაქვს, მას ასევე მოაქვს მრავალი დაავადება, რომელსაც თქვენ, ძვირფასო მეგობრებო, თქვენი შვილები, ახლობლები მოიხმართ!
აქ უნდა გადავწყვიტოთ „რა ურჩევნია მამულსა?!“ განვითარებული, პროგრესული მიდგომების და ჯანსაღი პროდუქციის მწარმოებელი ფერმერი თუ ქაოტური და არაფერზე მონალვლე ფერმერი? რომელი უფრო მეტ დოვლათს შექმნის ქვეყნისთვის? რომელი უფრო მეტად განავითარებს მეძროხეობას? რომელი მეტად განვითარებს წარმოებას? ყველის გადამუშავებას, და ამით შექმნის სტაბილურ სამუშაო ადგილს?
ჩემი აზრით, სახელმწიფომ ხელი უნდა შეუწყოს სწორედ ასეთ ფერმერებს, მაგრამ არა ვინმეს უპირობო დაჯავზებით, ან ბაზრიდან გადგებით! არამედ თვალმისაცემი უპირატესობის მინიჭებით სწორედ განვითარებული ფერმერისთვის, რაშიც გულისხმობთ თუნდაც სუბსიდიას, ან მის მაგვარ წახალისებას, რათა დაინახონ სხვებმაც და მიბაძონ, ნელა ნელა გადავიდეთ სიახლეებზე დრო მეგობრებო!
მაგრამ სახელმწიფოზე მეტად ამაში დამნაშავე მომხმარებელია, რადგან მომხმარებელი არ ცდილობს გამოიძიოს და გამოიკვლიოს იმ პროდუქტის წარმოშობა რასაც მიირთმევს!“ — აღნიშნავს ბექა გონაშვილი.

სიკეთის ნერბი იხარებს...

ბოლო 25 წლის განმავლობაში ბევრმა ქართველმა გადაიარა საქართველოში. უმუშევრად დარჩენილმა ქართველთა ერთმა ნაწილმა, ლუკმა-პურის საშოვნელად, ოჯახი რომ გამოეკვება, მიატოვა მშობლიური ქალაქი, უდებოდ დარჩენილი ბავშვები სკოლის საიშედოდ დატოვა.

ჩვენა საამაყოდ და სასიხარულოდ, საქართველოში დარჩენენ ადამიანები, რომლებმაც საკუთარი მხრებით ზიდეს ჩვენი ქვეყნის მიმი ხვედრი, ურთულესი პერიოდი გადაიტანეს საჯარო სკოლის პედაგოგებმა, მოსწავლეებმა, მშობლებმა. გაუთავებელმა სასკოლო რეფორმებმა, გაძვირებულმა სახელმძღვანელოებმა, რომლებიც ყოველწლიურად იცვლებოდა, მიმი დალი დასავა გალატაკებულ ოჯახებს. მოუხედავად ამისა, მაღალი პროფესიონალიზმისა და შრომისმოყვარეობისა წყალობით, საქართველოს რეგიონებს შორის განსაკუთრებულად გამოირჩეოდნენ ქალაქ დედოფლისწყაროს პირველი და სოფელ ხორნაბუჯის საჯარო სკოლები, რომელთა დირექტორებიც გახლდნენ ნანა მერაბიშვილი და სვეტლანა შალვაშვილი, ისინი საკუთარი სახსრებით ეხმარებოდნენ გაჭირვებულ მოსწავლეებს და განსაკუთრებულ მზრუნველობას იჩენდნენ მათ მიმართ.

ქვეყნის პრემიერ-მინისტრის ირაკლი ლარიაშვილის ინიციატივით, 2015 წელი გამოცხადებული იქნა ქალთა წლად. გაზეთმა „საქართველოს ლირიკამ“, საქველმოქმედო საზოგადოება „ამადგარმა“ მოსახლეობის გამოკითხვის შედეგად გამოავლინა ბოლო 25 წლის განმავლობაში გარდაცვლილი პერიოდში საჯარო სკოლის საუკეთესო დირექტორები: ნანა მერაბიშვილი და სვეტლანა შალვაშვილი მოსწავლეთა აღზრდაში შეტანილი განსაკუთრებული წვლილისათვის. მათ არაერთი მადლობა გამოეცხადათ ზემდგომი ორგანოებისაგან.

მათი უშუალო ძალისხმევით მოსწავლეები აქტიურად მონაწილეობდნენ დედოფლისწყაროს რაიონის პროფკავშირების საკოორდინაციო საბჭოს მიერ ომისა და შრომის ვეტერანების საპატივსაცემოდ გამართულ პროექტში „გული არასოდეს ბერდება“, „სიჭაბუკეც გავიდა“, „მამული, ენა, სარწმუნოება“ და სხვა, უწყობდნენ შეხვედრებს ქვეყნის სახელოვან ადამიანებს, მონაწილეობდნენ სხვადასხვა კონკურსებში, რის შესახებაც ვრცელი წერილები იბეჭდებოდა გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“, „ახალ განათლებაში“, „კავკასიაში“, „შირაქში“, და სხვა.

მინი დოსიე:
ნანა მერაბიშვილი დაიბადა პედაგოგების ოჯახში და იმ სიტყვის მადლს ეზიარა „მოსწავლეებელი“ რომ ჰქვია. ოქროს მედალზე დაამთავრა ქალაქ დედოფლისწყაროს ქართული საშუალო სკოლა და ნითელ დიპლომზე თბილისის ი. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, რომელიც დღემდე სამართლიანად არის აღიარებული ცოდნის ტაძრად. აღმოსავლური ენების ფაკულტეტის კურსდამთავრებული დაუბრუნდა მშობლიურ სკოლას, რომელმაც დიდი სითბოთი და სი-

ყვარულით გაულო კარი.. წლების მანძილზე უანგაროდ ემსახურებოდა მოსწავლე-ახალგაზრდობის აღზრდის საქმეს, რაც მუშაობის ურთულეს პერიოდში, 1990-1995 წლებში, იყო ქალაქ დედოფლისწყაროს №1 საჯარო სკოლის დირექტორი. 1987-1988, 1989-1990 სასაწავლო წლებში, როგორც პროფესიონალი, გაგზავნილი იქნა გორის ეკონომიკურ ინსტიტუტში მიმღები კომისიის წევრად, რასაც შემდგომ საპროტესტო კომისიაში მისი მუშაობა მოჰყვა. რექტორატმა მასწავლებლის მიმართ კმაყოფილება მადლობის ბარათით გამოთქვა, რომელიც გაგზავნა დედოფლისწყაროს რაიონის განათლების განყოფილებას. 2001 წელს იგი დაჯილდოვდა რესპუბლიკის უმაღლესი ჯილდოთი - ღირსების ორდენით.

მინი დოსიე:
სვეტლანა შალვაშვილი დაიბადა პედაგოგების ოჯახში, მამა მერე მსოფლიო ომში დაეღუპა, ოქროს მედალზე დაამთავრა ნითელწყაროს ქართული საშუალო სკოლა და ნითელ დიპლომზე პუშკინის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტი ბიოლოგიის სპეციალობით, შემდეგ მშობლიური სკოლის დაუბრუნდა, იგი დააწინაურეს განათლების რაიონულ განყოფილებაში, ჯერ მეთოდისტად, შემდეგ განათლების განყოფილების გამგედ. საზოგადოებრივ სანყისებზე იყო რაიონის პედაგოგიური საზოგადოების თავმჯდომარე, ორი მოწვევის რაიონული საკრებულოს დეპუტატი, იმავდროულად განათლების, კულტურისა და სპორტის კომისიის თავმჯდომარე, გარდაამავალ პერიოდში, 1997-2008 სასაწავლო წლებში იყო სოფელ ხორნაბუჯის საჯარო სკოლის დირექტორი, 2002 წელს იგი დაჯილდოვდა რესპუბლიკის უმაღლესი ჯილდოთი - ღირსების ორდენით.

ცოდნა, პრინციპულობა, ობიექტურობა, კომუნიკაბელურობა- აი, ყველაფერი ის, რისი წყალობითაც სვეტლანა შალვაშვილი და ნანა მერაბიშვილი მოსწავლეთა, მშობლეთა და მათთან ერთად მთელი რაიონის სიყვარული დაიმსახურეს.

ტრადიცია გრძელდება, ჩვენა სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ მიმდინარე წელს საქართველოს მასშტაბით სხვა სკოლებთან ერთად საუკეთესოდ დასახელდნენ ქალაქ დედოფლისწყაროს პირველი და სოფელ ხორნაბუჯის საჯარო სკოლები: დირექტორები ეთერ ოთარაშვილი და ნელი საბაშვილი-ავციკური. საუკუნის სიღრმედაც მოდის ის მადლი, რომელიც ანათებს ერის გონებას, მარადიულია ის პროფესია, რომელიც გარგუნათ უფალმა, როგორც გამორჩეულად ადამიანებს, თქვენი პროფესია შეუდარებელია ნებისმიერ პროფესიასთან. დიდი რუდუნებით და სიყვარულით აქანდაკებთ ადამიანების სულს, მაღალი სულსკვეთებით აღზრდილი მოზარდი კი ერის ცოცხალი საგანძურია, რაშიც უდავოდ დიდი წვლილი მიგიძღვით თითოეულ თქვენგანს, გამორჩეული, ძვირფასო ქალბატონებო:

სპეცლანა! ნანა! ეთერ! ნელი!

„მზრდელი ყოისა მეორე ზემოქედია“

რამდენიმე დღის წინ სოფელ ჯაფარიძეში ექიმ დიმიტრი ყოჩიაშვილის მამას, ეგული ყოჩიაშვილს ვესტუმრე. ეგული ყოჩიაშვილი ჩვენი რაიონის საზოგადო მოღვაწეა, მის სახელს არაერთი სამოქალაქო აქტივობა უკავშირდება. მან ხომ მთელი თავისი სიცოცხლე და პედაგოგიური გამოცდილება რაიონის მოსწავლე ახალგაზრდობის აღზრდას შეაღწა, ბატონი ეგული მოითვლის 49 წლიან პედაგოგიურ სტაჟს, საიდანაც 30 წელი თანამდებობაზე მუშაობდა. მრავალწლიანი ღვაწლი ერთი სიტყვით ვერ ითქმის. ცოტა ხნის წინ, რაიონის ხელმძღვანელობამ ეგული ყოჩიაშვილი სოფელ სამრეკლოს მოქალაქეებში ღვაწლმოსილად დაასახელა, ვფიქრობთ, რომ დავაღვრებულთა შორის ეგული ყოჩიაშვილის ღვაწლი მაინც გამოჩნდება, ამიტომაც მას სოფელ სამრეკლოში საკუთარ სახლში ვესტუმრებ.

„ამ სახლში ვინ არ ყოფილა სტუმრად მედია კახიძე, რევაზ ინანიშვილი, გივი გეგეჭკორი, შოთა ხოდაშელი, პოეტი ანზორ აბულაშვილი, მწერალი გიორგი ნატროშვილი, პროფესორი მიმა კობლაშვილი, გივი კვიციანი, აკადემიკოსი მაქსიმე რამიშვილი, რომელმაც ჩვენს ზონაში ოცი წლის წინ ყურდენი აღმოაჩინა და ვინ მოსთვლის, კიდევ რამდენი ცნობილი ადამიანი და მეცნიერი მუშაობს, თქვენც საიმოვნებით მივალეთ, - ამბობს ჩვენი სტუმრობისას ბატონი ეგული და იმ ბარათებს გვათავაზობს, სადაც ამ ცნობილ ადამიანებს თავის შთაბეჭდილებები მასპინძლისთვის მისალოც ბარათებზე აქვს მიწერილი.

„ადამიანის ცხოვრება მთავრდება მაშინ, როცა ის აღარავის სჭირდება, თუმცა, პედაგოგის პროფესია განსაკუთრებულია, ის თაობიდან თაობას მაგალითად გადაეცემა. მისასაღებელია რაიონის და სოფლის ხელმძღვანელობის ინიციატივა პედაგოგებთან შეხვედრისა და მათი ღვაწლის დაფასებისა. ალბათ ისარგებლეს დევიზით „არდავინწყება მოყვრისა, აროდეს გვიზამს ზიანსა.“ ქვეყნად არცერთი ბრძენი არ იყო, მასწავლებელი არა ჰყოლოდა, - აღნიშნავდა საქართველოს სახალხო პოეტი იოსებ ნონეშვილი და მართლაც, განუზომელია მასწავლებლის ღვაწლი და ამაგი მომავალი თაობის აღზრდისთვის.. მის მხრებზე ხომ მოზარდის ღირსეული, პატრიოტულად აღზრდის სამელომელო საქმე გადადის. გასათვალისწინებელია ბავშვის ბუნებრივი მონაცემები, ოჯახური გარემო და საზოგადოებრივი ურთიერთობა. როგორც აკაკი იტყობდა, „მაგრამ მარტო წვრთნა რას იზამს, თუ ბუნებამც არ უშველა.“ თანამედროვე ცხოვრება ბავშვის მომცველი და მომთხოვნია. ხალხს გააჩნია ინფორმაციის მიღების უამრავი წყარო რადიოს, ტელევიზიის, პრესის და ინტერნეტის სახით. ამ მრავალფეროვან გარემოში რომ დაინტერესო მსმენელი-მოსწავლე, რომ იგი ვირტუალური სამყაროს რეჟისორად არ იქცეს, არც ისე იოლია, ეს გულდასმით მუშაობით მიიღწევა. სავსებით სამართლიანად ისმის საკითხი იმის შესახებ, რომ მასწავლებელი მრავალმხრივ განათლებული, კომპიუტერული ცოდნით აღჭურვილი, მონათესავე საგნების კარგი მცოდნე უნდა იყოს. თუ მან ბევრი არ იცის, თუ აღზრდის მეთოდებს სრულყოფილად არ აქვს დაუფლებული, სხვას როგორ ასწავლის, ნინ კლაპატრაძე როგორ გაუძღვება?! როგორც დიდი ილია ამბობდა „მზრდელი ყოისა მეორე ზემოქედიაო“-ამბობს იგი.

-ბატონო ეგული, მოდი თქვენი ბავშვობით, მშობლებით და სკო-

ლის წლებით დავინყო, რას გაიხსენებდით!

- სოფელ ჯაფარიძეში კოლმეურნის ოჯახში დავიბადე, გაჭირვება და შიმშილი გამოიარა ჩემმა თაობამ, საქმელის შოვნა იმდენად ჭირდა, რომ კლასში ბავშვები ხშირად იქცოდნენ შიმშილისგან. ჯერ ჯაფარიძის, მერე კი ნითელწყაროს ქართული სკოლა დავამთავრე ოქროს მედალზე. მაგონდება ჩემი მშობლიური ნითელწყაროს ქართული საშუალო სკოლა და მისი შესანიშნავი რესპუბლიკის დამსახურებული მასწავლებლები: მარო ლაპიაშვილი, მიმა ნატროშვილი, მანო იასაშვილი, ქეთევან ჯორჯოშვილი, ქეთევან ქადაგიშვილი, ჩემი კლასის ხელმძღვანელი მაცყვალა ჩლიტაშვილი და რაც მთავარია, რესპუბლიკის დამსახურებული მასწავლებელი ლიზა ლაპიაშვილი. პედაგოგების ასეთ შემადგენლობას ნებისმიერი სკოლა ინატრებდა. ცხადია, სწავლის ხარისხიც მაღალი იყო. ჩვენს კლასში 21 მოსწავლიდან 7 მედლის კანდიდატი იყო, აქედან სამმა დავამთავრეთ მედალზე. იმავე წელს, უმაღლეს სასწავლებელში თორმეტი ჩავირიცხეთ. მე თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტზე მოვეწყე და ნარჩინებით დავამთავრე. მომეცა ასტრონომის, მათემატიკის და ფიზიკოსის კვალიფიკაცია. ძალიან კარგი სტუდენტობა მქონდა, ვი-

ყავი, სამეცნიერო საბჭოს წევრი, უნივერსიტეტის გაერთიანებული პროფკომში საყოფაცხოვრებო კომისიის წევრი და ამავე დროს მომღერალთა გუნდში ვმღეროდი. ჩემს აქტიურ სტუდენტობას და სიმღერას უკავშირდება ასეთი მოგონება: 1960 წელს სიმინდის დაგადება განჩნდა ჩვენს ყანებში, დავნერე ლექსი სიმინდზე და ნათელა მისურაქმე გააჟღერა მუსიკით, ფანდურზე დაუკრა, ეს სიმღერა გავიტანეთ რესპუბლიკის მასშტაბით კონკურსში და პირველი ადგილი ავიღეთ და ამან საპატიო სიგელი გვარგუნა, მერე ჩვენი „სიმინდების სიმღერას“ ხშირად ამღერებდნენ ხოლმე რადიოში.

-როგორ განვითარდა შემდგომი წლები?

ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ, აბასთუმნის ობსერვატორიაში გამანანილეს, თუმცა, მე ჩემს მშობლიურ რაიონში დაბრუნება მერჩივნა. მივწერე განათლების სამინისტროს და მაშინდელი ჩემი განათლების განყოფილების გამგის, მარო ლაპიაშვილის ინიციატივით, სოფელ ჯაფარიძის შეიღწილი სკოლაში დავინიჭე მუშაობა. მალე მომივიდა უნივერსიტეტიდან წერილი აბასთუმნის ობსერვატორიის დირექტორისგან, პროფესორი ევგენი ხარაძისგან, რომ წავსულიყავი მასთან სამუშაოდ. აბასთუმნის მერე დავბრუნდი სკოლაში, პარალელურად დავამთავრე ასპირანტურა. 22 წელი ვიყავი სამრეკლოს საშუალო სკოლის დირექტორი. სამრეკლოს შეიღწილი სკოლა საშუალო სკოლად ვაქციე, ავამყენე

ახალი საშუალო სკოლის შენობა, მრავალი წელი ვიმუშავე რაიონის განათლების განყოფილების გამგის მოადგილედ, ვიყავი დირექტორების მეთოდგაერთიანების ხელმძღვანელი, ხოლო 18 წელი მედალმოსწავლის კომისიის ხან თავმჯდომარე, ხან წევრი.

-როგორია თქვენი დღევანდელი, ამდენი წლის ღვაწლის შემდეგ, გრძობთ, თუ არა თავს დაფასებულად?

-გული მწყდება, რომ თითქმის ნახევარი საუკუნე ვიმუშავე და ვისაც ერთი დღეც არ უმუშავია, მათაც იმდენი პენსია აქვთ, რამდენიც მე. არადა, ხომ გვსმით, რამხელა პასუხისმგებლობაა სამსახური და ოჯახი ერთდროულად. ჯერ პედაგოგობა, ახლა დირექტორობა. უამრავი რთული წელი გამოვიარე. გავიხსენებ ერთს: - საკავშირო კომკავშირის მე-18 ყრილობაზე ვიყავი წასული და ვილაძის უჩივლია ჩემთვის, ჯაფარიძის სკოლის შენობაში წყალი არ მოდისო, ფიზკულტურის სექცია კი არ მუშაობსო. ჩამოვიდა განათლების სამინისტროდან ვინმე ჯეჭია და ნახა, რომ ყველა სექცია მუშაობდა, წყალიც მოდიოდა, ნავიდა ისე, რომ რესპუბლიკის გაზეთში დანერა ჩემზე, რომ ყველაზე მონიხვე დირექტორიო. ყველაფერი გამოვცადა, ყველაფერი გამოვიარე.

-მინდა, რომ შეადაროთ მაშინდელი სწავლის პირობები და დღევანდელი.

-ადრე არავითარი რეპეტიტო-

ამოხსნა „მოზრუნების“ თვისების გამოყენებით, ასტრონომიაში სოფელ ჯაფარიძის გეოგრაფიული განედის განსაზღვრა პოლარულ ვარსკვლავზე დაკვირვებით“ ჩემი საავტორო ნამუშევარია, გარდა ამისა დამუშავებული მაქვს „ბახტრიონის ბრძოლების ამბები ვაჟა ფშაველას პოემა „ბახტრიონისა“ და ზეპირსიტყვიერებაში“, რომელმაც პიონერთა სასახლეში პირველი ხარისხის დიპლომი დაიმსახურა და სიგელი მიიღო. საინტერესო გახლდათ ასევე თემა „საგანთა შორის კავშირი, ზოგიერთი ტიპის ასტრონომიული ამოცანების ამოხსნისას“. ასევე მონაწილეობა მაქვს მიღებული დირექტორთა კონკურსზე, სადაც ასი კონკურსანტიდან სამმა თემამ გაიმარჯვა და იმ სამი თემიდან ერთი გახლდათ ჩემი თემა, ამ თემას მიეცა ვიზა დაბეჭდილიყო ნიგში „სკოლა და ცხოვრება“. გამოვეცი სოფელ ჯაფარიძის სკოლის ცხოვრების ამსახველი ისტორიული კრებული „ალმართ-ალმართ ალმავალი“. გაკეთებული მაქვს უამრავი ალბომი, სადაც თავმოყრილია სოფლის, თუ სკოლის ისტორიის ამსახველი მასალები. ეს ყველაფერი ჩემი ცხოვრებაა, რომელიც მე სულიერად დამეცა და სიამოვნებას მგერის, თუმცა, ამავე დროს ისტორიული ნამომები.

-თქვენი მოგონებებიდან კიდევ რას გაიხსენებდით?

-დაუვიწყარია ჩემთვის საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორია და მისი შესანიშნავი კოლექტივი აკადემიკოს ვეგენი ხარაძის ხელმძღვანელობით. იგი ობსერვატორიის დირექტორი და თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი იყო. აქ მოღვაწეობდნენ: აკადემიკოსი როლან კლაძე, პროფესორები: ნელი კალანდაძე, რაზმაძე ბარათაია, ვიქტორ ჯაფიაშვილი, ჯუანშერ ხავთასი, დოცენტები: სტეფანე აფრიაშვილი, თინო რაზმაძე, ციალა ხუცყურიანი, მადონა დოლოძე, ნინო მაღალაშვილი და რაც მთავარია, ობსერვატორიის ბიბლიოთეკის გამგე, უსავეარლესი ქალბატონი ელენე მაჩაბელი-ჩერქეზიშვილი. იგი შექსირის ტრაგედიების უბადლო მთარგმნელის ივანე მაჩაბელის ქალიშვილი იყო და ტიცინა ტაბიძის მუხის თამუნა წერეთლის დეიდაშვილი. ქალბატონ ელენესგან ბევრი რამ მსმენია მაჩაბელიშვილის და წერეთლების შესახებ, თუმცა, ეს სხვა თემაა. ძალიან კარგად მახსენდება სოფელ ჯაფარიძის შეიღწილი სკოლა... აქ მუშაობდნენ სკოლის დირექტორი ჟორა ბეგლაროვი, მასწავლებელი ზიზო გოგილაშვილი, ნინო ბურჯუკური, პლატონ ფიროსმანაშვილი, თინა ჩიბუსაშვილი, მარგო ფაშალიშვილი, ხალმე რობიტაშვილი, თინა ყოჩიაშვილი, ლილი ბეგიაშვილი, ლიდა გოგილაშვილი, ეთერ ქადაგიძე, მერი გელაშვილი, თინა ჩუთლაშვილი, ტასო ჩიბუსაშვილი, გივი რობიტაშვილი, ვალიკო გოგილაშვილი, პიონერ-ხელმძღვანელი ლილი ქადაგიძე და სხვები. საქმეთა მმართველად მუშაობდა ფაილიხე გელაშვილი. კოლექტივი ჩემთვის უცხო იყო, მაგრამ თუ კოლექტივში მუშაობა გიყვარს, უნდა გიყვარდეს მთლიანად ისეთი როგორც ვარს და არა ისეთი, როგორც გინდა რომ იყოს. ამიტომ, თავდაუზოგავი მუშაობით უნდა მიადნო კოლექტივის მუშაობის სათანადო, შენთვის სასურველ დონეზე ამაღლებას. 49 წელი ვემსახურე სოფელს. წარმატებუბიც მქონდა და წარუმატებლობაც, თუმცა არასოდეს სულიერად არ დავცემულვარ, ქება-დიდება და ფილოსოფიები არ დამკლებია. ჩემი მუშაობის წარმატებად ვთვლი: სოფელ სამრეკლოში საშუალო

სკოლის გახსნას, რომელიც ჩემი და ჩემი სოფლის მოსახლეობის ძალიან დიდი ძალისხმევით შედგია. მაგონდება კიდევ ერთი, 1975 წელი, როდესაც ხანგრძლივი წვიმების შემდეგ, ჩვენი სოფლის ვაზებს ჭრატის გაჩენის საშიშროება დაემუქრა, მაშინ მე სკოლის ბავშვები მოვავროვე და დასახმარებლად მივაშველე კოლმეურნეობას, მასხოვს ნიკო ყოჩიაშვილმა მანქანა მოგვამგვალა, რაიკომის პირველმა მდივანმა კი, თბილისში ურუნალისტებს გააგებინა და ტელევიზიები ჩამოვიდნენ, გაუშვეს მასალა „უფროსების მხარდახმარ“. უამრავი კარგი რამ მახსენდება, რომელსაც თქვენი გაზეთის ფურცლები ვერ დაიტევს. ამაზე კარგი მოსახმარარი რა უნდა გახლდეთ, რომ მაშინდელმა ცეკას მდივანმა, შევარდნაქმ გაზეთ „კომუნისტკაია პრავდაში“ კორესპონდენტთან საუბარში რესპუბლიკის სამ სკოლას შორის ერთ-ერთი ჯაფარიძის საშუალო სკოლა დაასახელა.

-საინტერესოა ეგული ყოჩიაშვილი ღვს ქვეყანაში არსებულ მდგომარეობას როგორ უყურებს?

„ენამ გულისა უნდა თქვას, ფერუმარლი რა საჭიროა“-ნათქვამი აქვს ილია ქავჭავაძეს და მეც ვიტყვი, რომ მთლად არ ვარ კმაყოფილი, სიტყვის გატეხვა არ მიყვარს, რომ დაგვირდნენ პენსიების გაზრდას, უნდა შეესრულებინათ. კონკურსებს რომ აცხადებენ, აქაც კორექტულობისკენ მოვეწოდებით ხელმძღვანელობას, ვინც გამოცდები წარმატებით ჩააბარა, კვლავ დაუსაქმებელია და ვინც ვერ ჩააბარა კვლავ მუშაობს, ასეთ მოქცევას ისევ სჯობს აღარ გამოაცხადონ კონკურსი და ვინც უნდათ პირდაპირ დანიშნონ ისინი. მიმჩნია, რომ ნეპოტიზმს აქვს ადგილი.

-ცოტა რამ თქვენს ოჯახზეც ვთქვათ, როგორ ფიქრობთ, ბედნიერი კაცი ხართ?

-სამწუხაროდ მეუღლე აღარ მყავს, იგი 1965 წელს სოფელ ქვემო ქედში გავიცანი, მათემატიკის მასწავლებელი გახლდათ, საუკეთესო მეუღლეობა გამიჩნა, მაღლობელი ვარ, ორი საუკუნეთა შვილი მაჩუქა. ის რამდენიმე წლის წინ გამოგვეცალა. ვფიქრობ, რომ ჩემს ცხოვრებას ფუჭად არ ჩაუვლია, დიტო ექიმს ხომ ყველა იცნობთ, ჩემმა გოგომ, ნონამ მედალზე დაამთავრა სკოლა და მშვენიერი ოჯახი აქვს, სამი შვილის დედაა, ამასთან თბილისის რკინიგზის საავადმყოფოში მუშაობს ექიმად. დღეს მე ზუთი შვილიშვილის პაპა ვარ, ყველა მათგანი წარჩინებული მოსწავლეები არიან სკოლაში, მღერაინ, ცეკვავენ და სოლიტები არიან. სხვა რა არის ბედნიერება, თუ არა ეს ყოველივე. ვაჟას ლექსი გამახსენდა

„სომ ადვასრუდე, მეწადა მე კაცობრივი ვალია, სანამდე ვიყავ, სომ ვიყავ, სომ ვატრიალე სმალია.“

ბოლოს მინდა ვთქვა, რომ ჩემი განათლების სისტემიდან ნასვლის 8 წლის მერეც ველოდი პედაგოგების-რაიონისა, თუ სოფლის მიერ წვლილის მოგონებასა თუ დაფასებას. ამიტომ დიდ მადლობას ვუხდის რაიონის ხელმძღვანელობას და სოფლის კულტურის მუშაკებს ჩვენი დაფასებისთვის და ყურადღებისთვის. მაღლობა გაზეთ „შირაქის“ რედაქციას, რომ ჩემი ღვაწლის დაფასების სურვილი გაგჩინდათ.

P.S. ტკბილ სიბერეს და შვილებსა თუ შვილიშვილებში გახარებას გისურვებთ ბატონო ეგული, თქვენ ნამდვილად რაიონის ღვაწლმოსილი ადამიანია როგორც იკავებთ და მუდამ გაფასებთ.

ლალი მხერიშვილი

ქრისტიანობა, ჭეშმარიტად აღდგა!

სააღდგომო ეპისკოპოსი

(მესამე გვერდიდან)

მოისწრაფოს იგი. ამ ცოდვის ჩამდენთ ტყუილად ჰგონიათ, რომ სიკვდილით პრობლემებისგან გაათავისუფლებიან და ვერ აცნობიერებენ, რომ თავს მარადიული სატანჯველისთვის წირავენ.

შეიძლება ითქვას, რომ დღეს ჩვენი მოსახლეობის დიდი ნაწილი შრომას გადაეწვია. არადა, შრომა აუცილებელია როგორც ფიზიკური, ისე გონებრივი და სულიერი.

მშობლებმა ბავშვობიდანვე უნდა შეაყვარონ შვილებს ეს საქმე. ამასთან, უნდა აღზარდონ ისე, რომ ღვთის სიყვარულთან ერთად სამშობლოს და მოყვასის სიყვარული ასწავლონ.

ასწავლონ სირთულეების დაძლევა და გადაწყვეტილების დამოუკიდებლად მიღება.

ჩვენ დიდი იმედით ვუყურებთ ახალგაზრდებს; მართალია, მრავალი მათგანი სერიოზულ შეცდომებს უშვებს, ემონება რა ნარკომანიას, ლობობას, გარყვნილებას... მაგრამ გვჯერა, ღვთის მადლით, ისინი შეიცნობენ ამ ცოდვათა დამლუპველობას და ღმერთს დაუბრუნდებიან; მიხვდებიან, ცხოვრებისეული ჯვარი იმიტომ მოგვეცა, რომ იგი რწმენითა და სიყვარულით ღირსეულად ვატაროთ და ჩვენი ჯვარცმა, - განსაცდელეები და პრობლემები - ჩვენს აღდგომად და ამალუბად გადავაქციოთ.

არასწორმა ცხოვრების წესმა დაარღვია ტრადიციული ურთიერთობებიც.

მაგალითად, ქართული სუფრა ყოველთვის იყო სამშობლოს, მეგობრობის, სიყვარულის, თანადგომის, ვაჟკაცობის სადიდებელი, ჭირის სუფრა კი - გარდაცვლილთა მოსაგონარი და შესანობარი.

როგორც ერთი, ისე მეორე სერობა იწყებოდა და მთავრდებოდა ღვთის დიდებით. ახლა კი ასეთი შეკრებები ხშირად დაუსრულებელ ქეიფად და ღრუბად იქცა, სადღეგრძელოები კი - ფარისევლურ ქება-დიდებად, რაც უნდა გამოსწორდეს.

რაკი ღვინისა და, საერთოდ, პურობის საკითხს შეეხებით, აღვნიშნავთ იმასაც, რომ საუკუნეების მანძილზე მევენახეობა და მეხორბლეობა ჩვენი ყოფის განმსაზღვრელ ფაქტორს წარმოადგენდა. ქართველი კაცი მასში განსაკუთრებულ მნიშვნელობასაც დებდა და ზიარების საიდუმლოს აღსასრულებელ შესანიშნავად აღიქვამდა. ამიტომაც ამ კულტურებზე ზრუნვა საუფლო საქმედ მიიჩნეოდა.

ათვისტური რეჟიმის დროს ეს დამოკიდებულება რადიკალურად შეიცვალა, - უნიკალური ქართული ხორბლის და სავენახე ზოგი ჯიშის მთლიანად განადგურდა და მათი ადგილი ჰიბრიდულმა, ნაკლებად შრო-

მატევადმა ჯიშებმა დაიკავა. ამას დაემატა ღვინის შაქრით ფალსიფიცირება, რაც ადრე ყოველად წარმოუდგენელი რამ იყო. ასე შეილახა და გაუბრალოვდა საკრალური დატვირთვის მქონე ვენახისა და ხორბლის მნიშვნელობა.

მადლობა ღმერთს, დღეს მდგომარეობა უკეთესობისაკენ იცვლება და ამაში გულანთებული უანგარო ადამიანების დიდი ღვაწლია ჩადებული.

მინდა ყურადღება გავამახვილო ცოდვისადმი ნელთბილი ადამიანის დამოკიდებულების კიდევ რამდენიმე გამოვლინებაზე:

ვილაცას ჰგონია, რომ როცა სხვას შეურაცხყოფს ან ცილს დასწამებს, უმიზეზოდ განურისხდება ან ბილნსიტყვაობით აჯობებს, ეს დიდი ცოდვა არ არის - მწარედ ცდებიან.

თუ გავაანალიზებთ, აღმოვაჩნთ, რომ მკვლევლობისა და თვითმკვლელობების ძირითადი მიზეზი არის ვილაცის გაბოროტებული სიტყვა. ხშირად ოჯახებიც შელაპარაკების ნიადაგზე ინგრევა; უხეში სიტყვის გამოყენების პრაქტიკამ ჩვეულებრივი ხასიათი მიიღო პოლიტიკურ და საზოგადოებრივ ურთიერთობებში, მასმედიაში...

სიტყვა უდიდესი ძალაა. ღმერთი არის სიტყვა; ავი სიტყვა კი, - ეშმაკისეულია. თითოეული ჩვენი ნათქვამი ბუმერანგით დაგვიბრუნდება. შეგახსენებთ მაცხოვრის დარიგებას: "მე გეუბნებით თქვენ: ვინც უმიზეზოდ ურისხდება თავის ძმას (ანუ მოყვასს), სამართალში უნდა მიეცეს, ხოლო ვინც ეტყვის თავის ძმას: რაკა (უგუნურო), სინედრიონის (სამსჯავროს) უნდა წარუდგეს; და ვინც ეტყვის თავის ძმას: შლეგო (ცოფო, უსინდისო), ცეცხლის გეინიაში უნდა ჩავარდეს" (მათე. 5,22).

იაკობ მოციქული კი გვაფრთხილებს: "პატარა ცეცხლი რამხელა ტყეს ჰბუგავს, ენაც ცეცხლია, სიცრუის სამკაული. ენას ისეთი ადგილი უჭირავს ჩვენს ასოთა შორის, ბილწავს მთელ სხეულს და ცეცხლად აქცევს სიცოცხლის ჩარხს". (იაკობ.3, 5-6).

ამიტომაც მეტყველებისას ყველას დიდი სიფრთხილე და დაკვირვება გვმართებს.

შევეხები მეტად საშიშ და სერიოზულ პრობლემას - სათამაშო ბიზნესს. ეს საქმიანობა, მართალია, ბიუჯეტისთვის, ალბათ, მომგებიანია, მაგრამ იგი იმდენად უარყოფითი მოვლენაა, რომ ბევრ ქვეყანაში საერთოდ აკრძალულია. ჩვენთან კი მას ბოლო დროს ინტერნეტსამორინეც (კაზინო) დაემატა.

თუ ჩვეულებრივ სამორინეში (კაზინოში) ასაკს ყურადღებას აქცევენ და გარკვეული თანხის ქონა აუცილებელია, ინტერნეტსამორინეში ეს შეზღუდვა არ არსებობს; ადამიანები,

განსაკუთრებით ახალგაზრდები, რომელთაც ისედაც მცირე ფინანსები აქვთ, ცდუნებას ვერ უმკლავდებიან და დიდ ვალში და დიდ პრობლემებში ვარდებიან.

კატასტროფულად იზრდება მათი რიცხვი, რომელნიც მიჯაჭვულნი გახდნენ ამ საცდურზე; ბევრმა ქონება დაკარგა, მრავალი ოჯახი დაინგრა, ზოგმა თავიც მოიკლა...

ვფიქრობთ, ხელისუფლებამ თავისი სიტყვა უნდა თქვას ამ მიმართულებით და შესაძლებლობისამებრ, დაიცვას ქვეყნის ანწყობა და მომავალი.

აქამდე იმით შესახებ ვისაუბრეთ, რომელთაც ღმერთის არსებობა სწამთ; რაც შეეხება ურწმუნოთ, ადრეც მითქვამს და კვლავ გავიმეორებ, რომ მატერიალურ-ტექნიკურმა წინსვლამ და სულიერ განვითარებაზე ნაკლებმა ზრუნვამ დიდად შეუწყო ხელი ადამიანში ამპარტანების აღზევებასა და ათეისტური ცნობიერების

ობს ღმერთი, რა თქმა უნდა, არ არსებობს არაფერი მიუღებელი, არ არსებობს არანაირი სულიერი მიზანი, რომლისკენაც იგი უნდა ისწრაფოდეს, ანუ სიცოცხლეს, ფაქტობრივად, არ აქვს აზრი.

რჩება მხოლოდ წარმავალი მინიერი ყოფა და ამქვეყნიური ვნებები, სიმდიდრითა და პატივით მიღებული დროებითი სიამოვნება, რომლის შედეგი სასონარკვეთა და დეგრადაციაა, დასასრული კი, - არარაობა.

თუმცა, უნდა ითქვას, რომ ქვეცნობიერად ყველამ, მორწმუნემაც და ურწმუნომაც, - მეტ-ნაკლებად იცის, რომ სიკვდილის შემდეგ სიცოცხლე მაინც გრძელდება. ამას იგი გრძნობს იმ წარუშლელი ღვთიური ნაპერწკლით, რომელიც თითოეულ ჩვენგანშია ჩადებული შემოქმედისაგან და რომლის საშუალებითაც სიცოცხლის უკანასკნელ წამამდე რჩება შესაძლებლობა სინანუ-

როცა ნებისმიერი იდეოლოგია ყოველგვარ პირადს, როგორც უსარგებლოს, უარყოფს.

ამიტომაც არის, რომ არც ძველი და არც რომელიმე თანამედროვე იდეოლოგია, პიროვნებას არ ცნობს.

ადამიანი ყველაფერზე მაღლა იესო ქრისტემ დააყენა და იგი გახადა თავისი უდიდესი სიყვარულის ობიექტი. ამასთან, მას უდიდესი ნიჭი, - თავისუფლება უბოძა და მისცა არჩევანის საშუალება. თითოეული ჩვენგანი ვაცნობიერებულად თუ გაუცნობიერებლად დღესაც ყოველწუთს აკეთებს არჩევანს კეთილსა და ბოროტს, ღმერთსა და ეშმაკს შორის და ეს ჩვენი უფლებაა.

ჩვენი ნება ღვთის ნების შესაბამისი უნდა გახდეს, მაგრამ, არა იმიტომ, რომ ასე ვინმემ გვიბრძანა, არამედ იმიტომ, და მხოლოდ იმიტომ, რომ ეს ჩვენს დიდ სურვილად და სწრაფვად უნდა იქცეს; იმიტომ, რომ ჩვენ მოვიწოდეთ, გავხდით ადამიანები, ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით.

ჩემო საყვარელო სულიერო შვილებო: ქართველებო, აფხაზებო, ოსებო, ბერძნებო, რუსებო, უდიებო, აზერბაიჯანელებო, სომეხნო, იეზიდნო, ქისტნო, ასირიელებო, სხვა-ნო ყოველნო, ჩვენ ხატად და მსგავსად ღვთისა ვართ შექმნილნი და თითოეული ჩვენგანის სულშია ის ღვთაებრივი ნაპერწკალი, რომელიც დღეს ლაღდება - ჭეშმარიტად აღდგა ქრისტი!

მართლაც, ყველასთვის აღდგა ქრისტი, ყველა ადამიანს შეუძლია შეცვლა და ფერისცვალება, რადგან, როგორც წმ. ირინეოს ლიონელი ბრძანებს, ადამიანის სული ბუნებით ქრისტიანია.

"მამ, ვმადლობდეთ უფალს, რომელიც სიხარულით შეგვიძღვა თავისი აღდგომის ნათესაყუდელში, ვმადლობდეთ ყოველნი, რომელთაც კეთილად განვვლეთ სარბიელი მარხვისა; ვმადლობდეთ ისინიც, რომელნიც უძლურ ვიქმენით ამგვარი ღვაწლისა" (სვიმეონ ახალი ღვთისმეტყველი). ამიერიდან ნულარავინ სძრნის და ეშინის, ჭეშმარიტი სიყვარული და მარადიული სიცოცხლე დაუბრუნდა კაცობრიობას; იხარებს ადამის მოდგმა და მთელი სამყარო!

ქრისტი აღდგა! აღდგეჲთ თქვენც და მასთან ერთად ეგეთ უკუნისამდე! სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსი, ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტი

აღდგომა ქრისტესი თბილისი, 2015 წელი

ქრისტე

ჩამოყალიბებას, იმ აზრის განმტკიცებას, თითქოს მისთვის საიდუმლო აღარ არსებობს, რომ თვითონ შეუძლია, ყველაფერი მართოს და განაგოს.

მაგრამ უღმერთო კაცმა დღემდე ვერ იპოვა უმთავრესი, - სიცოცხლის საზრისი, და ვერც სიკვდილის საიდუმლო ამოხსნა. აქედან გამომდინარე, ცუდი და კარგი, ცოდვა და მადლი, მისთვის ფარდობითი და პირობითი ცნებები გახდა. ამიტომაც ასე მოაზროვნე საზოგადოება ადვილად მივიდა ცოდვის და გაუკუღმართებულ ურთიერთობების დაკანონებამდე.

მართლაც, თუ არ არსებ-

ლის, მოქცევისა და ღმერთთან შერიგებისა.

გავიხსენოთ ავაზაკი, რომელმაც სულიერი ფერისცვალება სიკვდილის წინ, ჯვარზე გაკრულმა, განიცადა და მაშინვე ღირსი გახდა, პირველი შესულიყო სასუფეველში.

ჩვენ ვცხოვრობთ რელიგიური აზროვნებისა და იდეოლოგიების ზეობის ეპოქაში;

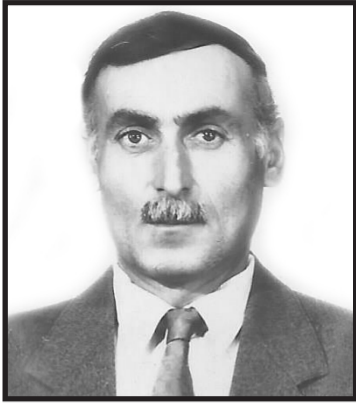
როგორც ერთ-ერთი ცნობილი თეოლოგი ამბობს, რელიგიასა და იდეოლოგიას შორის უდიდესი განსხვავება იმაშია, რომ რელიგია და რწმენა ყოველთვის ძალზე პირადულია და ღრმა შინაგანი გამოცდილებით მიიღწევა, მაშინ

ქ. დედოფლისწყაროს №1 საჯარო სკოლის დირექტორი და პედაგოგიური კოლექტივი თანაგრძნობას უცხადებს თამარ თარაშვილს მეუღლის, ლაშა და ლევან ლაპიაშვილების მამის **შოთა ლაპიაშვილის** გარდაცვალების გამო

მეუღლე მაცვალა შალვაშვილი; შვილები: ნონა, ეკატერინე, თეა; სძიებთ: ვახტანგ ბალაშვილი, მიხეილ ბახუტაშვილი, ლევან შანშაშვილი; შვილიშვილები: ირაკლი და გიორგი ბალაშვილები, დავით და ლიკა ბახუტაშვილები, მარიამ და ანა მანშაშვილები; ძმები: სერგო, გივი; დები: გულო, დარეჯანი; მძახლები: ლიანა გურგენიძე, ნუგზარ და მაცვალა შანშაშვილები, ვასილ და მალვინა ბალაშვილები, ლიანა ზურაშვილი; ძმისშვილები, დისშვილები ოჯახებით ოუნეებიან **სარიდელ (სარდო) ვასილის ძე მანშაშვილის** გარდაცვალებას. **დაიკრძალა 19 აპრილს დედოფლისწყაროში.**

ჩემო ნარია, ვიზიარებ იმ ტკივილს, რაც ძვირფასი მეუღლის ამ ქვეყნიდან წასვლამ მოგაყენა, ის ხომ შენი მეგობარი იყო. მესმის, რომ ძნელია შენთვის მისი დაკარგვა, მაგრამ დედა ხარ და შენს შვილებს შენი სიმტკიცე ახლა ორმაგად სჭირდებათ. იცოცხლე შვილებისთვის, ნუ მოაკლებ მათ დედის სითბოს და სიყვარულს. **შენი მოსიყვარულე თინა ფაველიანი**

გიორგი (გოგი) პოპიაშვილი

კუთხეს მოაშურა. ჯერ ქ. ნითელნ-ყაროს ორჯონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობის ინჟინერი იყო, შემდეგ დოსაფის სამოფრო სკოლის დირექტორი, ჯაფარიძის N72-ე პროფსასწავლებლის უფროსი ოსტატი, ნითელნყაროს მეფრინველეობის ფაბრიკაში ინჟუბატორის გამგე. ბოლო ათი-თხუთმეტი წელი კი, სტამბარ-რედაქციაში გაატარა. სადაც კი იმუშავა, ყველგან დიდი სიყვარული და პატივისცემა დაიმსახურა. ჩუმი და სიტყვაშუნი თავისი ქცევით გამოსატყავდა მის მდიდარ ადამიანურ ბუნებას და განგანყოფიდა სიმპატიით. ის ჩვენი სამსახურის განუყოფელი ნაწილი იყო და ძალიან გვიყვარდა ყველას. მისი დიდი დამსახურებაა, დღეს ჩვენს რაიონს გაზეთი რომ აქვს. თავდაუზოგავად შრომობდა. გამორჩეულად ოთხმოცდაათიანი წლების უშუქობის ჟამს, გაზეთის საბეჭდი მანქანების ურთულესი ელექტრომონტაჟი მუშაობის ნიჭით გადამიყვანა. საქმის ერთ-ერთი უბრალოებით მაგალითის აძლევდა თანამშრომლებს და იმ გაუსაძლის პირობებშიც კი შრომით და დაბალანსებულ გარემოში ქმნიდა სამსახურში.

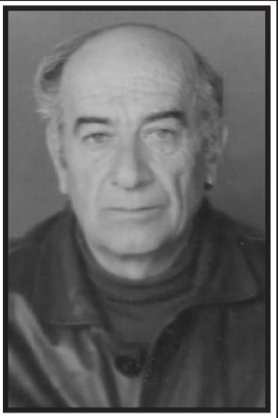
დატოვა კარგი ოჯახი, შვილები, შვილიშვილი. ის დაგვაკლდედა თითოეულ ჩვენგანს, სანათესაოს, სამეგობროს, სამეზობლოს, ის დააკლდედა ქალაქს. ვილოცოთ მისი სულისთვის, რათა ნათელი დაუმკვიდროს უფალმა. ძალიან გვტკიოდა თქვენი ხანგრძლივი და მძიმე ავადმყოფობა, ბატონო გოგი, სიკვდილიც ძალიან გვეტკინა და ეს ტკივილი დიდხანს გაგვყვება. გეთხოვებით, უფალს ებარებოდეთ.

ბაზეთი „შირაქის“ რედაქცია.

დედოფლისწყაროს საზოგადოებას კიდევ ერთი კარგი ადამიანი გამოაკლდა. გიორგი(გოგი) პოპიაშვილს ყველა იცნობდა, როგორც ერთ ალალ-მართალ, პატიოსან, მშრომელ, მინაგანი კულტურით სავსე კაცს, რომელმაც არ იცოდა, რა იყო ლაღატი და ორპირობა, რომელსაც დაჰქონდა სიყვარულით და სითბოთი სავსე გული, თანადგომისა და თანაგრძნობის დიდი უნარით გამოირჩეოდა და ამიტომაც მასზე აუგის მთქმელი არავინ არის.

ის 1941 წლის 2 აპრილს დაიბადა კოტე პოპიაშვილის და ელენე ცქიტიშვილის ოჯახში. დაამთავრა ქ. ნითელნყაროს ქართული საშუალო სკოლა. გამოირჩეოდა სპორტული მონაცემებით, მის თაობას ასსოვს მისი კალათბურთის და ფრენბურთის თამაში, როცა მოწონების ოვაცია გადაუვლიდა ხოლმე მაყურებლობით სავსე სტადიონს. მერე იყო სტუდენტობის წლები-თბილისის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის მექანიზაციის ფაკულტეტი. შრომითი ბიოგრაფია თბილისის კერამიკის ქარხანაში დაიწყო ჯერ კიდევ სტუდენტმა. დიპლომის მიღების შემდეგ მშობლიურ

შოთა ლაპიაშვილი

დიდი ილია ბრძანებდა: „კაცს ორი სახელი უნდა ჰქონდეს, ერთი აქ დასარჩენი, მეორე კი თან წასაყოლიო“... კიდევ ერთი კარგი ადამიანი გამოაკლდა დედოფლისწყაროს. შოთა ლაპიაშვილი გახლდათ კარგ ოჯახში დაბადებული და გაზრდილი, მისმა პედაგოგმა დედამ იზრუნა იმაზე, რომ შვილებისთვის კარგი აღზრდა და განათლება მიეცა. პროფესიით ინჟინერი წლების მანძილზე მოღვაწეობდა სამშენებლო სფეროში მრავალდარგოვანი პროფილით, იყო მთავარი ინჟინერი... ის კარგი რეპუტაციით სარგებლობდა როგორც თანამშრომლებს შორის, ასევე მეზობლებშიც. არასოდეს უცხოვრია მხოლოდ საკუთარი თავისთვის, ის ცხოვრობდა ოჯახისთვის, ახლობლებისთვის... იყო მზრუნველი მამა, მეუღლე, თუმცა შვილების ბედნიერებაზე და შვილიშვილებზე

ზე ოცნება თან გაიყოლა იმქვეყნად. ამბობენ, აღდგომის მარხვის დღეებში გარდაცვლილები სასუფეველში სვედებიანო. ეჭვიც არ გვეპარება, ასეთი კარგი ადამიანისთვის სამოთხის კარი ღია რომ იქნება. გემშვიდობებით, შოთა, ღმერთმა ნათელი დაუმკვიდროს შენს სულს.

შენი მოწახი

ბათია გუსაშვილი

მოვიდა უმწიფე შენი დაბადების დღე-18 აპრილი, 48 წლის უნდა გამხდარიყავი. ეს დღე ჩვენს რაიონს გაზეთი რომ აქვს. თავდაუზოგავად შრომობდა. გამორჩეულად ოთხმოცდაათიანი წლების უშუქობის ჟამს, გაზეთის საბეჭდი მანქანების ურთულესი ელექტრომონტაჟი მუშაობის ნიჭით გადამიყვანა. საქმის ერთ-ერთი უბრალოებით მაგალითის აძლევდა თანამშრომლებს და იმ გაუსაძლის პირობებშიც კი შრომით და დაბალანსებულ გარემოში ქმნიდა სამსახურში.

ბათია, დღე არ გავა, რომ შენი კეთილი და ლამაზი სახე თვალწინ არ დაგვიდგეს. როგორ გვტკივა გული, რომ შენ ჩვენთან აღარ ხარ. ენატრები ყველას-მოხუც მშობლე-

ბათია, დღე არ გავა, რომ შენი კეთილი და ლამაზი სახე თვალწინ არ დაგვიდგეს. როგორ გვტკივა გული, რომ შენ ჩვენთან აღარ ხარ. ენატრები ყველას-მოხუც მშობლე-

ბათია, დღე არ გავა, რომ შენი კეთილი და ლამაზი სახე თვალწინ არ დაგვიდგეს. როგორ გვტკივა გული, რომ შენ ჩვენთან აღარ ხარ. ენატრები ყველას-მოხუც მშობლე-

ბათია, დღე არ გავა, რომ შენი კეთილი და ლამაზი სახე თვალწინ არ დაგვიდგეს. როგორ გვტკივა გული, რომ შენ ჩვენთან აღარ ხარ. ენატრები ყველას-მოხუც მშობლე-

შენი მოწახი

მმა ცხელი გორაშვილი, რძალი თამარ ტუხაშვილი, ძმისშვილები ხათუნა და ნატო ოჯახებით, და-გულნარა ლორაშვილი, დისშვილი გოგიტა შანშაშვილი ოჯახით სამძიმარს უცხადებენ ნაირა გორაშვილს მეუღლის

დედა ლამარა გონაშვილი, ძმა გია, რძალი ნადია, ძმისშვილები იგორი, გიორგი, დიანა, მამიდაშვილები, დედადაშვილები, მეგობრები იუნყებთან

უშანგი და ნანა წყარუაშვილების ოჯახი თანაგრძნობას უცხადებს ნაირა გორაშვილის ოჯახს

შპს „შირაქის“ თანამშრომლები იუნყებიან ყოფილი თანამშრომლის

მზია ქენქაძე, თენგიზი, ნინო, ლია და ილია კობახიძეები სამძიმარს უცხადებენ ნაირა გორაშვილს მეუღლის, მაგდა და ზურა პოპიაშვილების ოჯახებს მამის

უახლოესი მეზობლები ლამარა ლეკაშვილი, მამუკა და მადლენა მოსაშვილები, ლიზიკო და გაიოზ ლაპიაშვილები, ჯიმი და ლალი ალუღიშვილები ოჯახებით სამძიმარს უცხადებენ ლამარა პოპიაშვილს ძმის

უახლოესი მეზობლები ლამარა ლეკაშვილი, მამუკა და მადლენა მოსაშვილები, ლიზიკო და გაიოზ ლაპიაშვილები, ჯიმი და ლალი ალუღიშვილები ოჯახებით სამძიმარს უცხადებენ ლამარა პოპიაშვილს ძმის

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გამგეობა თანაგრძნობას უცხადებს ნაირა გორაშვილს მეუღლის

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის საკრებულო და აპარატის თანამშრომლები თანაგრძნობას უცხადებენ გაზეთ „შირაქის“ რედაქტორს, ნაირა გორაშვილს მეუღლის

მარინე და გურამ მოლაშვილები თანაგრძნობას უცხადებენ ნაირა გორაშვილს მეუღლის, მაგდას და ზურას მამის

შოთა ბიკაშვილის ოჯახი თანაგრძნობას უცხადებს ნაირა გორაშვილის ოჯახს

ნაზი მოსაშვილი იუნყება თანაკლასელის

ბიცოლა ნორა, ბიძაშვილები: სპარტაკი, ანგელინა, მანანა, თამილა, ლეილა სულაშვილი ოჯახებით იუნყებიან და თანაგრძნობას უცხადებენ ნაირა გორაშვილს, ზურა და მაგდა პოპიაშვილებს

ლიზიკო და გაიოზ ლაპიაშვილები, ჯიმი და ლალი ალუღიშვილები ოჯახებით თანაგრძნობას და სამძიმარს უცხადებენ ნაირა გორაშვილს მეუღლის,

გაზეთ „საქართველოს ლირიკის“ მთავარი რედაქტორი ეთერ ფაცურია და რედაქტორის მოადგილე ნანა ჭიჭინაძე სამძიმარს უცხადებენ გაზეთ „შირაქის“ რედაქტორს ნაირა გორაშვილს მეუღლის

ლალი და თამაზ აბაშიძეები ოჯახით იუნყებიან

ლალი და თამაზ აბაშიძეები ოჯახით იუნყებიან

უახლოესი მეზობლები: ავთო ლეკაშვილი, მეგლუდ გიგოლაშვილი, ვაჟა ბილიაშვილი, ბესიკ და სპარტაკ ზალდასტანიშვილები, გია გოგოშვილი, მერაბ იაკობიშვილი, მიმიკო სეხნიაშვილი ოჯახებით იუნყებიან

ნელი გობეჯიშვილი, ნინო და დათო პოპიაშვილები სამძიმარს უცხადებენ ნაირა გორაშვილს, ზურა და მაგდა პოპიაშვილებს მამის

მეუღლე ნაირა გორაშვილი, შვილები: ზურაბი და მაგდა; რძალი ნატალი, სიძე ირაკლი მელაშვილი, შვილიშვილი ნია მელაშვილი, და ლამარა, დისშვილი თემურ ჯანყარაშვილი იუნყებიან

მეუღლე კატო პაპაშვილი; შვილები: გივი, ეთერი, თამარიკო, ცისანა. შვილიშვილები: გიორგი, ეკა პაპაშვილები, ლევან მენთემაშვილი. სიძეები: ვასილ მენთემაშვილი, ალექო მარუშაშვილი. რძლები: მარინე ლობჯანიძე, ქეთი ჯარმელაშვილი. შვილ-თავშვილები: ნიკოლოზ პაპაშვილი, მარიამ და ბაჩანა მარუშაშვილები იუნყებიან

მეუღლე ნაირა გორაშვილი, შვილები: ზურაბი და მაგდა; რძალი ნატალი, სიძე ირაკლი მელაშვილი, შვილიშვილი ნია მელაშვილი, და ლამარა, დისშვილი თემურ ჯანყარაშვილი იუნყებიან

მეუღლე კატო პაპაშვილი; შვილები: გივი, ეთერი, თამარიკო, ცისანა. შვილიშვილები: გიორგი, ეკა პაპაშვილები, ლევან მენთემაშვილი. სიძეები: ვასილ მენთემაშვილი, ალექო მარუშაშვილი. რძლები: მარინე ლობჯანიძე, ქეთი ჯარმელაშვილი. შვილ-თავშვილები: ნიკოლოზ პაპაშვილი, მარიამ და ბაჩანა მარუშაშვილები იუნყებიან

მეუღლე თამარ თარაშვილი; დედა თინა ნასრაშვილი; შვილები: ლამა და ლევანი; და ლეილა; დისშვილი ეკა; სიძე გიორგი ტყაბლაძე; დისშვილიშვილი ანა; ქვის-ლი გივი ალადაშვილი; ცოლისძისშვილები: ნინო, ნიკა; რძალი ნინო ჩხაიძე იუნყებიან, რომ გარდაიცვალა

მეზობლები: ფატი და ლუიზა ზურაშვილები თანაგრძნობას უცხადებენ ლია ყოჩიაშვილს და ღიმა პოპიაშვილს დედის

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის საკრებულო და აპარატის თანამშრომლები იზიარებენ საკრებულოს წევრის, მიხეილ ბახუტაშვილის მწუხარებას სიმამრის

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის საკრებულო და აპარატის თანამშრომლები იზიარებენ საკრებულოს წევრის, მიხეილ ბახუტაშვილის მწუხარებას სიმამრის

მპე „ქართული ოცნება-დემოკრატიული საქართველო“ დედოფლისწყაროს რაიონული ორგანიზაციის წევრები თანაგრძნობას უცხადებენ ეკატერინე მანგოშვილსა და მიხეილ ბახუტაშვილს მამის

ქალაქ დედოფლისწყაროს N1 საჯარო სკოლის VI ბ კლასის მოსწავლეები და მათი მშობლები სამძიმარს უცხადებენ კლასის დამრიგებელს თამარ თარაშვილს მეუღლის

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის საკრებულო და აპარატის თანამშრომლები იზიარებენ საკრებულოს წევრის, მიხეილ ბახუტაშვილის მწუხარებას სიმამრის

ლალი და თამაზ აბაშიძეები, გრიშა და ეთერ პირზადოები ოჯახებით იუნყებიან

ლალი და თამაზ აბაშიძეები, გრიშა და ეთერ პირზადოები ოჯახებით იუნყებიან

მეზობლები: ზაზა ლოლაშვილი, ნოდარ ნასრაშვილი, თემურ ლაპიაშვილი, დანიელ ნასრაშვილი, მურად ხარაშვილი, სოსო ნასრაშვილი ოჯახებით სამძიმარს უცხადებენ თამარიკო თარაშვილს მეუღლის

მეზობლები მიმა, ზურაბ, ზაზა თეთვაძეები, ბონდო ტარყაშვილი, გიორგი ბიკაშვილი, მერი ბენაშვილი, ვიტალი შანშიაშვილი, ნოდარ ლამაზოშვილი, გორჩა ქუსიკაშვილი, ვეფხო ლეკაშვილი, ნოდარ ხატიაშვილი, ნუჟნა ყოჩიაშვილი, სოსო ბაგაშვილი, სოსო ჯანაშვილი ოჯახებით თანაგრძნობას უცხადებენ ლამარა და გია პოპიაშვილებს შვილისა და ძმის

„საქპრესის“ დედოფლისწყაროს ფილიალის თანამშრომლები: მარინა ფირსმანაშვილი, ნაირა გომელაური, მია ჯანაშვილი, მაყვალა მანგოშვილი, ქეთევან ალუღიშვილი თანაგრძნობას უცხადებენ „საქპრესის“ უფროსს ლელა ყოჩიაშვილსა და დავით ტოკლიკიშვილს დედისა და სიდედრის

„საქპრესის“ დედოფლისწყაროს ფილიალის თანამშრომლები: მარინა ფირსმანაშვილი, ნაირა გომელაური, მია ჯანაშვილი, მაყვალა მანგოშვილი, ქეთევან ალუღიშვილი თანაგრძნობას უცხადებენ „საქპრესის“ უფროსს ლელა ყოჩიაშვილსა და დავით ტოკლიკიშვილს დედისა და სიდედრის

„საქპრესის“ დედოფლისწყაროს ფილიალის თანამშრომლები: მარინა ფირსმანაშვილი, ნაირა გომელაური, მია ჯანაშვილი, მაყვალა მანგოშვილი, ქეთევან ალუღიშვილი თანაგრძნობას უცხადებენ „საქპრესის“ უფროსს ლელა ყოჩიაშვილსა და დავით ტოკლიკიშვილს დედისა და სიდედრის

უბრალო დეტალი, რომელმაც მილიონობით ბავშვის სიცოცხლე გადაარჩინა, მაგრამ ეს ცოტაა თუ იცის

ეს ბურთულიანი საწერი კალმები ალბათ ყველას ეცნობა. მაგრამ ცოტა თუ დაფიქრებულა, რატომ არის მისი თავსახური მაინც და მაინც ასეთი.

1991 წელს კომპანია BIC-მ წარმოადგინა დიზაინი-გამოსავალი, რომელიც საზოგადოების ყურადღების მიღმა დარჩა: მათი ზეპოპულარული კალმების, Cristal Pen-ის, თავსახურის ზედა ნაწილში განხდა პატარა ხვრელი.

ამ სიახლისთვის ბევრს არ მიუქცევია ყურადღება, მაგრამ სინამდ-

ვილეში ამ დეტალის დამატებით ყოველდღიურად 100 ბავშვი ურჩება სიკვდილს და ცოცხალი რად დენობის ზრდას რულიც.

პატარა ბავშვებს უყვართ ყველაფრის გემოს გასინჯვა, განსაკუთრებით

კი პატარა ნივთების, რომლებიც მთლიანად ეტევა პირში. დიდებს კი უვართ თავსახურის ლეჭვა, როცა ნერვიულობენ ან ფიქრობენ. კალმის თავსახური ძალიან მარტივად შეიძლება აღმოჩნდეს ტრაქეაში და დაბლოკოს სასუნთქი გზები. სწორედ აქ ერთვება საქმეში ახალი დიზაინი: ნახვრეტი, რომელიც მას აქვს

ზემოთ, აარებს საჭირო ოდენობის ჰაერს ფილტვებში, სანამ სასწრაფო დახმარება მოვა.

ეს გამოგონება საწერი კალმების მწარმოებელმა თითქმის ყველა დიდმა ბრენდმა აიტაცა, ბრიტანეთის სტანდარტების ინსტიტუტმა კი შეიტანა ეს შესწორება თავის რეკომენდაციებში.

„კარგი დიზაინი მაშინვე ჩანს. ძალიან კარგი დიზაინი კი შეუმჩნეველია.“ ამ შემთხვევაში ეს ციტატა ძალიან აქტუალურია.

ხელჩართული ბრძოლა

27-28 მარტს ქ. თბილისში ჩატარდა ევრაზიის პირველობა ხელჩართულ ბრძოლაში მონაწი-

ლეობდნენ, როგორც საქართველოს, ისე უცხოეთის სპორტული კლუბები. როგორც ყოველთვის, „ზაქებიც“ მონაწილეობდა ამ დიდ შეჯიბრში.

გუნდის სპორტსმენებმა საუკეთესო ბრძოლები ჩაატარეს და კარგი შედეგებით დაბრუნდნენ. პირველი ადგილი დაიკავეს გიორგი და აკაკი ნატროშვილებმა, მესამე ადგილის მფლობელი გახდა გიგა ნატროშვილი.

გიორგი ნატროშვილმა 1996-97 წლებში დაბადებულია შორის პირველი ადგილი დაიკავა, ის ამას არ დასჯერდა და უფროსი ასაკის სპორტსმენთა

ტურნირში მიიღო მონაწილეობა. საკმაოდ დაძაბულ ორთაბრძოლებში მან პირველობა არავის დაუთმო და საბოლოოდ, ამ ასაკობრივ ჯგუფშიც ჩემპიონის ტიტული მოიპოვა. ასე რომ, ის ორი ოქროს მედლითა და ორი თასით დაჯილდოვდა.

ასევე საინტერესო ბრძოლები ჩაატარა აკაკი ნატროშვილმა, რომელიც მონაწილეობდა 23 კგ. წონით კატეგორიაში. ფინალში ქულების უპირატესობით ისედაც იგებდა აკაკი, მაგრამ ბოლოს, მახრობელა ილეთის წყალობით სუფთა გამარჯვება მოიპოვა და ოქროს მედლისა და თასის მფლობელი გახდა. ის ჯერ მხოლოდ 8 წლისაა. მისი სპორტული კარიერა ახლა იწყება. შთამბეჭქდავი სტარტი გვაფიქრებინებს, რომ ის იმედისმომცემი ახალგაზრდა იქნე-

ბა. რაც შეეხება ტურნირის კიდევ ერთ გმირს-გიგას, ისიც არავის უდებს ტოლს სპორტული მონაცემებით, რამდენიმე ტურნირის გამარჯვებულიცაა, თუმცა ამ დღეს ბედმა

არ გაუღიმა ერთ-ერთი ბრძოლის დროს ტრამვა მიიღო და შეჯიბრი ვეღარ გააგრძელა, ამიტომ მესამე ადგილს დასჯერდა. გუნდის მწვრთნელია გენადი ნატროშვილი.

ულოცავენ!

დავით ბოკლიკიშვილს!

ბატონო დავით, გილოცავთ დაბადების დღეს 9აპრილს და აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულს თქვენს ძვირფას დედასთან ქ-ნ ლიზიკოსთან, უმშვენიერეს მეუღლე ლელასთან და შვილებთან ერთად. გისურვებთ ყოველივე სიკეთეს, სრულყოფილებას ყველაფერში.

პატივისცემით, „მეტირის“ წმინდაციების სახელით, გოდარძი გონაპვილი და ვახუშტი ძიზიჩუარაშვილი.

გაია ყოჩიაშვილს!

სოფელ სამრეკლოს საბავშვო ბაგა-ბაღის თანამშრომლები საალმზრდლო ცენტრის დირექტორს ვულოცავთ დაბადების დღეს და ასევე აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულს. ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, დიდხანს სიცოცხლეს თავის საყვარელ ოჯახთან ერთად.

მრავალი ახალ-ახალი წარმატებები, როგორც პირადულ, ისე საზოგადოებრივ საქმიანობაში.

გაია ყოჩიაშვილს!

გილოცავთ დაბადების დღეს. გისურვებთ ჯანმრთელობას, დიდხანს სიცოცხლეს, უღრეს სიხარულს შენს ოჯახის წევრებთან ერთად, წარმატებებს პირად და სამსახურებრივ საქმიანობაში.

გვიყვარხართ და გვეიმედებთ. გფარავდეთ უფალი.

პატივისცემით, სოფელ ოზანის ბაგა-ბაღის თანამშრომლები.

დეზ ლოლაშვილს!

დედოფლისწყაროს N2 საჯარო სკოლის დირექცია და პედაგოგიური კოლექტივი ულოცავს დებ ლოლაშვილებს საქართველოს ბავშვთა და ახალგაზრდული საგუნდო კოლექტივების ეროვნულ კონკურსში საგალობლის C-B-3 კატეგორიაში პირველი ადგილის (91,77 ქულა), ხოლო B-B-3 კატეგორიაში (ხალხური სიმღერები) მეორე ადგილის მოპოვებას (90,32 ქულა) და უსურვებს მათ წარმატებებს.

ჩემს კოლექტივს, N2 ბაგა-ბაღის ყველა თანამშრომელს, მადლობას ვუხდით თანადგომისთვის და მთელი გულით ვულოცავთ ბრწყინვალე აღდგომის უდიდეს დღესასწაულს, ვუსურვებ უსასრულო სიხარულს, სიყვარულს, სითბოს, სიკეთეს პირად და სამსახურებრივ ცხოვრებაში.

N2 ბაგა-ბაღის დირექტორი მანანა ტოკლიკიშვილი.

ხრიდოლი

27-28 მარტს თბილისში, შრომითი რეზერვების დარბაზში გაიმართა საერთაშორისო ტურნირი ევრაზიის ხრიდოლოში, ბრძოლა წესების გარეშე. დედოფლისწყაროს რეგიონალური ფედერაციის კლუბმა „ლევიონმა“, როგორც წინა ტურნირის შემთხვევაში, ახლაც საპრიზო ადგილები მოიპოვა და კარგი შედეგით ასახელა დედოფლისწყარო.

შედეგები ასე განაწილდა:
I ადგილი - ნიკა ლაბიაშვილი (63 კგ)
II ადგილი - თორღვა ცისკარაული - (75 კგ)
ოთარ გავაშვილიშვილი - (60 კგ)
ნუკრი ქოზაშვილი (35 კგ)
III ადგილი - ვოვა ბონდარენკო (30 კგ)
ლევან შეითნიშვილი (25 კგ)
მიმიკო აკიმენკო (40 კგ)
„აღნიშვნის ღირსია თორღვა ცისკარაულის და ქოზაშვილის უაღრესად მძიმე ბრძოლები. ჩვენმა გუნდმა პირველად მიიღო მონაწილეობა ხრიდოლის ამ უაღრესად მძიმე ტურნირში, სადაც 300-ზე მეტი სპორტსმენი ეჭიდებოდა ერთმანეთს საპრიზო ადგილების მოსაპოვებლად. ევრაზიის თასის ტურნირზე მონაწილეობდნენ ირანის, თურქეთის, დაღესტანის, რუსეთის, სასომხეთის, აზერბაიჯანის და საქართველოს საუკეთესო გუნდები. საბოლოო ჯამში, ჩვენს მიერ მოპოვებული შედეგებით კმაყოფილი ვარ. მიწა მადლობა გადავუხადო ყველა გულშემატკივარს და, ასევე, ხრიდოლის ფედერაციის პრეზიდენტს ნუკრი მჭედლიშვილს განუყოფი დახმარებისთვის და თავდადომისთვის.“ - აღნიშნა დედოფლისწყაროს რეგიონალური ფედერაციის პრეზიდენტმა მიხეილ სენინაშვილმა.

მისი თქმით, კლუბი აქტიურ მზადებას კვლავაც განაგრძობს. სპორტსმენები ამჯერად მსოფლიო ჩემპიონატისთვის ემზადებიან, რომელიც ჩინეთის დედაქალაქ პეკინში 17-22 ივლისს გაიმართება უშუ-სანდაში. ასე რომ, მიმდინარე წლის ზაფხულში საინტერესო სპორტული მოვლენები გველის. კლუბის და დედოფლისწყაროს ღირსებას მსოფლიო ჩემპიონატზე დაცვენ გიორგი ხუციშვილი, ნუკრი ქოზაშვილი, ვოვა ბონდარენკო და ოთარ გავაშვილიშვილი.

მიხეილ სენინაშვილი ჩვენთან საუბრისას იმედს გამოთქვამს, რომ ჩინეთში მათი სპორტსმენების ვიზიტი წარმატებული იქნება და სასურველ შედეგებს მიაღწევენ.

ილია მარტყოფლიშვილი

მადლობა

ნაირა გორაშვილი, ზურაბ და მაგდა პოპიაშვილები მადლობას ვუცხადებთ ყველას, ვინც გაიზიარა ჩვენი მწუხარება გოგი პოპიაშვილის გარდაცვალების გამო და მხარში დაგვიდგა მწუხარების უამს.

იყიდება!

იყიდება სახლი მახოვკაში. ორ სართულიანი აგურის შენობა ჩოლოყაშვილის ქ. N76(ცენტრალურ ქუჩაზე ყველა სათავსო, სალონი, საქათმე, საძროხე, პარნიკი, მელაბული აბანო ცალკე, გარაჟი, სახნავი მიწის ფართობი 2600 მეტრი, დიდი ეზოთი და თალარით. ორი ჭა. დასალევი და სარწყავი, ბინაში შეყვანილია ცენტრალური წყალი და ბუნებრივი აირი.

☎ 593 487 497

ამინდი		დედოფლისწყარო									
ორშაბათი 20.04	სამშაბათი 21.04	ორშაბათი 22.04	სუთშაბათი 23.04	პარასკევი 24.04	შაბათი 25.04	კვირა 26.04	ორშაბათი 27.04	სამშაბათი 28.04	ორშაბათი 29.04	სამშაბათი 30.04	კვირა 01.05
დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე
☁	☁	☁	☁	☁	☁	☁	☁	☁	☁	☁	☁
15°	8°	8°	7°	10°	8°	6°	5°	7°	6°	11°	8°
გამომცემელი შპს „შირაში“ დირექტორი ინგა შიოლაშვილი		სარედაქციო კოლეგია: ლალი მხრისაშვილი, ილია მარტყოფლიშვილი (ეურნალისტები); ელა ხარაშვილი (სტილისტ-მწვერი); ნათა ბოსტაშვილი (ბუღალტერი); ნინო ჰანაშვილი (ოფის-მწვერი); მზი ძეძაძე (დისტრიბუტორი); ზურაბ ბუნაშვილი (კომპიუტერული უზრუნველყოფა).					რედაქციის მისამართი: ქალაქი დედოფლისწყარო, ფრონისის №18, ტელ. 0 356 22 55-49; 598 72-18-72 (დირექტორი) 591-97-73-26 (რედაქტორი)		რეგისტრირებულია დედოფლისწყაროს რაიონის სასამართლოს მიერ, №6014-468.		
რედაქტორი ნაირა გორაშვილი-პოპიაშვილი		ვაზეთი აიწყო და დაკაბდონდა „შირაქის“ კომპიუტერულ ბაზაზე ყოველკვირეული გამოცემა იბეჭდება შ.პ.ს. „სამშობლოს“ სტამბაში.									